

சோவிட்சுஸம்

ஜூன்
1981

6

சோவியத் மாசிகை

தத்துவமும் நடைமுறையும்

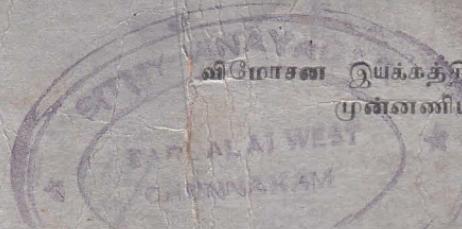
பாட்டரளி வர்க்க சர்வாநிகாரத்தை
கைவிடல் சாத்தியமா?

சோஷலிஸ இலட்சியம்
எப்படியானது?

வி.மோசன இயக்கத்தின்
முன்னாளியில்

இருபதாம் நூற்றுண்டின்
அடிமைகள்

வி.மோசன் இயக்கத்தின் முன்னாளியில்
EAST AND WEST
CHENNAI

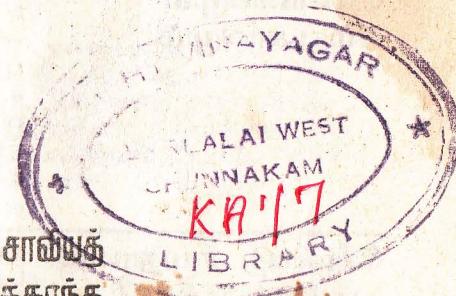
சோமாந்திரம்

தத்துவமும்

நடவடிக்கை

வெளவஸ்தி
செய்தி
ஸ்தாபனத்
கயாரிப்பு

சோமாந்தி
சந்தாந்த
இருசியல்
ஸந்தீநாக்கன்றி
மாநாந்தி
மஞ்சரி

27, சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வர்
மாவத்த, கொழும்பு 7 லுள்ள
சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரக
கள் ஒன்றிய தூதரகத் தகவல்
பிரிவின் தலைவர் இகோர் வி.
ஷாலோவ் அவர்களால் கொழும்பு-
10, 93, மாளிகாகந்த ரேட்ட, மரு
தாஜையிலுள்ள பிரகதி அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

உள்ளடக்கம்

இன்றைய விவகாரங்கள்

மகத்தான பாரம்பர்யம்

மார்க்ஷியம்— லெனினியமும் எமது காலமும்

சோவியத் சமுதாயம்: வாழ்வும் பிரச்னைகளும்

சோஷலிஸமும் இன்றைய உலகும்

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்னைகள்

ஏகாதிபத்தியத்தின் சயாருபம்

ஆந்திரி குரோமிகோ
சமாதான வேலைத்திட்டம் 03
சோவியத் ஜந்தாண்டுத்
திட்டங்களும்
ஏகாதிபத்தியப் புரவிசளும் 07

வி. ஐ. லெஸின்
தொழிற்சங்கங்கள் பற்றி 11

வியோனிட் பிரஷ்னேவ்
புதிதாக விடுதலையடைந்த
நாடுகளுடனை உறவுகளின்
அபிவிருத்தி 14
பாட்டாளி வர்க்க
சர்வாதிகாரத்தை
கைவிடல் சாத்தியமா? 19
வியோபர் புர்லட்ஸ்கி
சோஷலிஸ இலட்சியம்
எப்படியானது? 24

கவரேவ்
சோ. சோ. கு. ஒ.:
வேலையில்லாத்திண்டாட்ட
மற்ற ஜம்பது ஆண்டுகள் 28
விதாலி ரூபன்
சோவியத் மக்களின்
ஜக்கியம் 32

பொருளாதார
பின்தங்கலிலிருந்து மீன்
உதவும் சோ.சோ.கு.ஒ. 36
இரண்டாவது உலக யுத்தம்
புகட்டிய பாடங்கள் 39

வித்தாலி ஷெஸ்ட்கோவ்
கூட்டுச்சேரா இயக்கம்
இன்று 44
வி. புமாகின்
விமோசன இயக்கத்தின்
முன்னணியில் 48

ஐ. அலெக்ஸாண்ட்ரேவ்
புதிய அமெரிக்க ஆட்சியின்
கொள்கை 53
ஆப்கான புரட்சியை
மேற்குலகு எதிர்ப்பது ஏன்? 58
இருபதாம் நூற்றுண்டு
அடிமைகள் 61

இன்றைய விவகாரங்கள்

ஆந்திரி குரோமிகோ
(சோவியத் வெளிநாட்டமைச்சர்)

சமாதான வேலைத்திட்டம்

விசுவாசமர்க, மக்களின் நல்வாழ்வு, நிலையான சமாதானம் ஆகிய இரு முக்கிய இலக்குகளை எய்துவதற்கு சோவியத் தமிழ்நாட்டுக் கட்சியும் சோவியத் அரசாங்கமும் தொடர்ந்தும் முடிந்த பிரயத்தனங்கள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ளும் என்பதை எமது கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் நன்கு துலாம்பரப்படுத்தியுள்ளது.

சர்வதேச சமாதானத்துக்காலத்தில் வொரு முயற்சியையும் மேற்கொள்ளுகின்ற விஷயங்களுமானது, சமாதானத்தைப் பேணுவதற்கும் வாழ்வதற்குமான ஒரு தெளிவான வேலைத்திட்டத்தையும் முன்வைத்துள்ளோம்.

காங்கிரஸில் உரை நிகழ்த்துகியில் எல்.ஐ. பிரெஷ் னேவ் கூறியதாவது. “எமது மக்களுக்கு மட்டுமன்றி உலக மக்களுக்குமெனச் சமாதானத்தைப் பேணிப் பாதுகாப்பதைவிட வேறெந்த முதன்மை முக்கியத்தும் வாய்ந்த பணியும் எமது கட்சிக்கு இல்லை.”

இந்த சமாதான வேலைத்திட்டமானது முத்திய சர்வதேசப் பிரச்னைகள் தொடர்பாக 25வது காங்கிரஸ் முன்வைத்த சமாதான வேலைத்திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக வும் புதிய ஆக்கபூர்வமான பிரோஜெக்களையும் கருத்துக்களையும் கொண்டுள்ளது. சோவியத் முன்முயற்சிகள் எதையும் நடைமுறைப்படுத்துவதானது இவ்வளகில் சமாதானத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு ஆற்றும்பங்குப் பணியாக அமையும்.

உலக அரசியல் நோக்கில்...

கடந்த சில ஆண்டுகளாக மோசமடைந்து வந்த சர்வதேச நிலவரத்தில், சோவியத் திட்டங்களும் கோட்பாட்டுக்கு அமைந்தவிதத்திலும் நடந்துவந்திருக்கின்றது. ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகள் பின்பற்றி வந்த மிக அபாயகரமான இராணுவவாதப் போக்கினுக்கு மாறுக நாம் வெளினிய சமாதானக் கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்தோம்.

எமது பிரேரணைகள் உலக அரசியல் அரங்கில் பலரறது கவனத்தை ஈர்த்தது. பல மேற்கு நாடுகளின் ஆனும் வட்டாரங்கள் இப்பிரேரணைகளை ஆவத்துடன் வரவேற்றன. சமாதானத்துக்காகப் பல நாடுகள் முன்வருவதை இப்போது எவராலும் உதானீஞ் செய்யமுடியாது.

புதிய சோவியத் முன்முயற்சிகள் பற்றிய பரவலான விமர்சனங்களில் பல்வேறு குரல்களைக் கேட்கமுடிகின்றது. இக்குரல்கள் சிலவற்றில் அவநம்பிக்கை தொனிக்கின்றது; சில முற்றலும் புரளித்தனமானவையாகவுள்ளன. எமது பிரேரணைகள் சர்வதேசரீதியில் ஒரு ‘சமாதானத் தாக்குதல்’ வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளன.

வால் தவத் தில் இது ஒரு தாக்குதல்தான். ஆனால் ஆயுதமே நிதிய தாக்குதல் அல்ல. நிஜத்தில், இது ஆயுதங்களுக்கு எதிரான தாக்குதல்; இரத்தக் களரி ஒன்றினை உருவாக்கவன்றி, மக்கள் என்றென்றைக்கும் இரத்தம் சிந்துவதைத் தடுப்பதற்கான தாக்குதலாகும். இத்தகைய தாக்குதலை எல்லா நாடுகளும் மேற்கொள்ளுமாயின் அது எத்துணை மக்தானதாக இருக்கும்.

26வது காங்கிரஸ் முன்வைத்த சமாதானப் பிரேரணைகளைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கோரி அண்மையில் எல். ஐ. பிரெஷ்னேஸ் பல நாடுகளின் தலைவர்களுக்குச் செய்தியொன்றினை அனுப்பியிருந்தார்.

அனுயுத்தமொன்றினைத் தவிர்ப்பது பற்றி காங்கிரஸில் விரிவாக ஆராய்ப்பட்டது. இந்த வகையில், போராயுதங்களை மட்டுப்படுத்துவதும் குறைப்பதுமே முக்கிய பணியாக உள்ளது.

போராயுதங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது தொடர்பான பேச்சு வார்த்தைகளை மீண்டும் ஆரம்பிக்கத் தான் தயாராக இருப்பதாக எமது நாடு அறிவித்துள்ளது ஆனாலும் சமத்துவம், சமதையான பந்தோபஸ்து ஆகியவற்றினை விட்டுக் கொடுக்கும் அடிப்படையில் இப்பேச்சு வார்த்தைகள் சாத்தியமாகாது. சோவியத்—அமெரிக்க போராயுதக் கட்டுப்பாடு தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

ஐரோப்பாவில் நடுத்தர வீச்செல்லை கொண்ட ஏவகணை நேட்டோவும் சோவியத் யூனியனும் நிறுத்திவைப்பது தொடர்பான இடைக்கால நடவடிக்கையொன்றினை மேற்கொள்ளுவது பற்றியும் சோவியத் யூனியன் பிரேரித்திருந்தது. அதாவது, இப்பிரதேசத்தில் அமெரிக்காவின் முதல் அணி அனு ஆயுதங்கள் உட்பட தற்போதுள்ள போராயுதங்களின் எண்ணிக்கையை அவை ரீதியிலும், தரீதியிலும் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைப்பது இப்பிரேரணையின் சாராம்சமாகும்.

இந்த முன்முயற்சிக்கு எதிரானவர்கள் சோவியத் பிரேரணை பற்றி எல்லாவிதமான ஐயப்பாடுகளையும் சந்தேகங்களையும் எழுபபி வருகின்றனர். இந்த முன்முயற்சி நடுத்தர வீச்செல்லை கொண்ட ஏவுகளைப் பொறுத்தளவில் நாம் எய்தியுள்ளதாகக் கூறப்படும் உயர்நிலையைப் பேணுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டது என்ற கருத்தினை அவர்கள் பரப்பி வருகின்றனர்.

மத்திய கூழ்க்கு நெருக்கடிக்கு ஒரு நீதியானதும் எதார்த்த பூர்வமானதுமான அடிப்படையில் தீர்வுகாணுவதற்கு கூட்டுமுயற்சிகள் மீண்டும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற சோவியத் பிரேரணையைப் பலர் வரவேற்றுள்ளனர். இதற்கெனக் கூட்டப்படும் ஒரு சர்வதேச மகாநாட்டினது கட்டுக் கோப்பில்தான் இத்தகைய நீதியான ஒரு தீர்வகாணப்படமுடியும்.

கடந்த ஆண்டு இறுதியில் இந்தியாவுக்கு மேற்கொண்ட விஜயத்தின் போது எல். ஐ. பிரெஷ்னேஸ் பாரசீக்குடாவில் பந்தோபஸ்தினை உத்தரவாதப்படுத்துவது தொடர்பாக ஒரு பிரேரணையை முன்வைத்திருந்தார். காங்கிரஸில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பிரகாரம், இப்பிரச்சை பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகளின் போது ஆப்கானிஸ்தான் தொடர்பான விஷயங்கள் ஆராயப்படுவதைத் தான் ஆட்சேபிக்கவில்லை எனச் சோவியத் யூனியன் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால், இது ஆப்கான் பிரச்சனையின் சர்வதேச அம்சங்கள் தொடர்பானவையாக மட்டுமேயன்றி, ஆப்கானிஸ்தானில் உள்துறை விஷயங்கள் தொடர்பானதாக இருக்கக் கூடாது.

வரலாற்றின் நியதிகளுக்கு முரணக்

ஆப்கானிஸ்தானின் உள்விவகாரங்களில் தலையீடு மேற்கொள்ளுவது மட்டுமல்ல, இப்பிரச்சையை மையமாக ஆப்கானிஸ்தானைச் சூழவும், மத்திய கூழ்க்கிலும் பதட்டநிலையை உருவாக்க முயலும் நாடுகள், இவ்வாறு நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படும் பின்விளைவுக்கு தாமே ஐவாப்பதாரிகளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்திய நாடுகளின் பிராந்தியங்களில் புதிய இராணுவத் தளங்களையும், ஆராணுவ உந்து தளங்களையும் அமைப்பதனினால் கொள்கையாகக் கொண்ட சில சக்திகள் புனித இலட்சியங்களுக்காகப் போராடும் தேசிய விமோசன இயக்கத்தையும் பயங்கரவாதிகளின் இயக்கத்தையும் ஒரேநிலையில் மதிப்பீடு செய்வதை ஒருவரால் அலதானிக்காதிருக்க முடியாது.

பயங்கரவாதத்தையும் விமோசனப் போராட்டத்தை யும் ஒன்றூக் இனங்காட்ட முயலும் எத்தனிப்புகள் மக்களை இழிவு படுத்துவன மட்டுமன்றி சமூக வளர்ச்சிப் போக்கின் மாற்ற வொன்றை நியதிகரணக்கும் முரண்ணைவ. தமது சுயாதினத்துக்கும் விடுதலைக்குமாகப் போராடும் மக்களின் போராட்டங்களை நகச்குவதற்கு ஏகாதிபத்தியம் பயங்கரவாதம் என்ற ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது. இந்த உண்மையை நான் தோறும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் ருஜூப்படுத்துகின்றன.

சமாதானம், சர்வதேச நட்புறவு ஆகிய கொள்கைகளைப் பின்பற்றும் சோவியத் யூனியனும், இதர சோஷவிலை நாடுகளும், மற்றும் சகோதர மார்க்ஸிஸ-வெளினி ஸக்கட்சிகளும், அனைத்து சமாதான நேச சக்திகளும் முக்கிய சர்வதேசப் பிரச்சனைகள் சமாதானபூர்வமான அடிப்படையிலேயே தீர்க்கப்பட வேண்டுமென விடையின்றன. இதற்குத் தகுந்த மார்க்கம் பேச்சுவார்த்தைகளே.

நாடுகள் மத்தியில் அமைதியான முறையில் பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்துகின்ற சம்பிரதாயம் சில தலைவர்களுக்கு உடன்பாடானதாய் இல்லை. பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்துவதன் மூலம் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வகானும் முறையை நிதானத்துடனும் சிர்த்தையுணர்வுடனும் அனுகுவது நன்மை பயப்படாயில்லையா? இந்த முறை நாடுகள் மத்தியிலான பிரச்சனைகளுக்கு மிகக் குறுகிய காலத்தினுள் தீர்வுகாணவும் பரஸ்பர இணக்கமுள்ள முடிவுகளுக்கு வரவும் வழிகோலும்.

இதனால்தான், கீழ்க்குலகுக்கும் மேற்குலகுக்கு மிடையில் நிதானமான, ராஜ்யத்துவ பாங்குள்ள பேச்சுவார்த்தைகள் நடாத்தப்படுவதன் உடனடி அவசியப்பாட்டினைக் காங்கிரஸ் விடியுறுத்தியது.

வெளிநாடுகளிலுள்ள லட்சோப லட்சம் மக்களின் மனங்களில் காங்கிரஸ் இயற்றிய தீர்மானங்கள் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இத்தீர்மானங்கள் சமாதான இலட்சியத்துக்கான போராட்டத்துக்கும் மக்களின் தேசிய விமோசனப் போராட்டத்துக்கும் புதிய உதவேகத்தை அளிப்பதாயுள்ளன.

சோவியத் ஜந்தாண்டுத் திட்டங்களும் ஏகாதிபத்தியப் புரளிகளும்

அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட்டுகளின் 26வது காங்கிரஸ் சர்வதேச ரீதியில் பலரது கவனத்தை ஈர்த்தது. காங்கிரஸில் இயற்றப் பெற்ற உலக சமாதானத்துக்கும் சமூக முன்னேற்றத்துக்குமான போராட்ட வேலைத் திட்டமும், சோவியத் சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான ஜந்தாண்டுத் திட்டமும் (1981-85) மேற்குலைகள் முதலாளித்துவ நாடுகளினதும் வளரும் நாடுகளினதும் கவனத்தைப் பெற்றும் சர்த்துள்ளன. சமாதான நேச அயல்துறைக் கொள்கையினதும் பரந்த அளவிலான பொருளாதார சமூக அபிவிருத்திப் பணிகளினதும் ஒரு மைப்பாட்டினை தெளிவாகத் துவாமபரப்படுத்திய காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள் வேறொன்று நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்து நிற்கும் இன்றைய முதலாளித்துவ சமுதாயத் துக்கும் நிலைமான சோஷவிலை தரமத்துக்குமிடையிலான வேறுபாட்டினையும் உணர்த்தின.

சோஷவிலை சமுதாயமென்பது இடையரூது ஒத்திசை வோடு வளருகின்ற ஒரு சமுதாயமாகும். இதற்கு 1970க்களில் சோவியத் யூனியன் அபிவிருத்தித் துறையில் ஈட்டிய சாதனைகளும் 1980ம் ஆண்டுகளுக்கென காங்கிரஸ் வகுக்தவித்துள்ள அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் சான்று பகருகின்றன. கடந்த ஒரு தலாப்த காலத்தில் இத்தனை பொருளாதார வளர்ச்சியின் உயர் விகிதங்களை எய்திய முதலாளித்துவ நாடு எங்குள்ளது? 1970க்களில் சோவியத் யூனியனின் மொத்த தேசிய உற்பத்தி 70 சதவீதத்தாலும், தொழிற்துறை உற்பத்தி 178 சதவீதத்தாலும், விவசாயத்துறை உற்பத்தி 123 சதவீதத்தாலும் தீதிகரித்துள்ளன. ஒரு நாட்டினது செழிப்பினது அனைவு கோலான தேசிய வருவாய் 1970-1990 காலப்பகுதியில் 130 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கும்.

இவ்வாறு வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு சோஷவிலை சமுதாயம் பற்றி ஒரு சில குறைபாடுகளை ஆதாரங்காட்டி “சோஷவிலைப் பொருளாதாரத்தின் ஆற்றலைற்ற தன்மை” குறித்தும், அது முகம் கொடுக்கும் “நெருக்கடிகள்” குறித்தும் ஏகாதிபத்தியப் பிரச்சாரகர்கள் உச்சஸ்த்தாயில் ஒலை மிடுகின்றனர். முதலாளித்துவ பேற்குலகிலுள்ள சித்தாந்த வாதிகள் யதார்த்தத்தை முடிமறைக்கவும், வெள்ளையக்கறுப்பு எனக் காட்டும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதும் இறுதியில் முதலாளித்துவத்துக்கே பிரளையத்தைக் கொண்டு வரும். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ககாரின் மேற் கொண்ட

வின்வெளிப் பயணத்தை இங்கு குறிப்பிடலாம். அது உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ் நாட்டினது விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பத்துறை ஈட்டிய வெற்றி மட்டுமென்றி. சோஷலிஸ்த தின் பேராற்றல் பற்றிப் போலிப் பிரச்சாரங்களைக் கட்ட விழ்த்து வந்த முழு முதலாளித்துவ உலகுக்கும் விழுந்த பலத்த அடியுமாகும்.

சில மறுக்கப்பட முடியாத உண்மைகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் தருணங்களில் மேற்குலகு சோவியத் பொருளாதாரத்தின் வெற்றியை ஒப்புக் கொள்ளவே செய்கிறது. ஆனால், பெருகி வரும் பொருளாதார ஆற்றலைச் சோவியத் யூனியன் யுத்த தயாரிப்புகளுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றது என்ற வாருன் குற்றச்சாட்டுகளை சோவியத் யூனியன் மீது சுமத்தும் நோக்குடனேயே அது இவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றது.

வெளிநடைக் கொள்கையைப் பொறுத்தளவிலுஞ்சரி, தனது உள்துறை பொருளாதார திட்டமிடலைப் பொறுத்தனவிலுஞ்சரி சோஷலிஸம் என்பது சமாதானப்பான வளர்ச்சி மார்க்கத்தின் உறுதியாக அடியொற்றிச் செல்லுகின்ற ஒரு சமுதாயம் என்பதை சோ. க. வின் 26வது காங்கிரஸ் தாட்டியது. சோவியத் யூனியனின் முக்கிய பொருளாயத், உழைப்பு வளங்கள் 11வது ஜிந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் சைபீரியாவிலும் தூரசிக்கிலும் பாரிய தொழிற்துறைத் திட்ட நிர்மாணங்களுக்குப் பயன்படுத்த வில்லன். சோஷலிஸ்ததுக்கும் முதலாளித்துவத்துக்குமிடையிலான முரண்பாடு பற்றிய வெளினிலத் தந்திரோபாயமானது, இரு வேறு உலக சமூக அமைப்புகளின் பொருளாதாரங்களுக்கும் வாழ்க்கை முறைகளுக்குமிடையிலான அமைதியான போட்டியில் யார் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பதில்தான் தங்கியுள்ளது.

சோஷலிஸ்ததுக்கும் முதலாளித்துவத்துக்குமிடையிலான வரலாற்று வழிப்பட்ட முரண்பாட்டினுக்கு இரானுவ ரீதியில் தீர்வு காண்பதை வெளினும், சோவியந் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் எப்போதும் நிராகரித்து வந்துள்ளன. இதனால் சோவியத் பாதுகாப்புச் செலவினங்கள் பல ஆண்டுகளாக மாருத நிலையில் இருந்து வந்துள்ளன. இரானுவ ரீதியில் மேம்பாடு பெறுவதை நாம் நிராகரிக்கின்றேம்; சோஷலிஸ்ததுக்கு அது தேவையில்லை.

சோவியத் ஜிந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட தருணத்தில், பிறிதொரு “ஜிந்தாண்டுத் திட்டம்” பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. 1981 பெப்ரவரியில் வாசிங்டனில் “நீகளின் ஜிந்தாண்டுத் திட்டம்”, ஆராயப்பட்டது. 1981-85 காலப்பகுதியில் அமெரிக்க இரானுவச் செலவினங்களைப் 10 சதவீதத்தால் அதிகரிப்பதென இப்பேச்சுவார்த்தைகளின்போது நீர்மாணிக்கப்பட்டது.

ஆக்கிரமிப்பு வெள்ளாட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாயின் உள் நாட்டில் ‘வயிற்றைக் கட்டி’ வாழவேண்டும் என்பதே அதன் பொருளாகும். 1982 நிதியாண்டில் உள்துறைச் செலவினங்களை 5000 கோடி டாலர்களால் குறைப்பதென அமெரிக்கா திட்டமிட்டுள்ளது.

சோவியத் திட்டங்கள் இவற்றுக்கு முற்றாறிலும் மாறுபட்டவை. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்காக தனது தேசிய வருவாயில் 80 சதவீதத்தை செலவழிக் கின்ற ஒரு நாடு இரானுவ ரீதியில் மேம்பாட்டைய முயற்சிக்கும் என்றே அல்லது 1970க்களில் 1960க்களில் இருந்த மொத்த சுடிபணைப் பிரதேசத்தைக் காட்டிலும் அதிக அளவு நிலத்தில் விடமைப்பு நிர்மாணத்தை மேற்கொண்ட ஒரு நாடு ‘ஒரு பெரும் யுத்தத்துக்காகத் தயாராகி வருகின்றது’ என்பதையோ ஒருவரால் கற்பணை செய்து பார்க்க முடியுமா? “எல்லாம் மனிதனுக்காகவே”, எல்லாம் மனிதனின் நலனுக்காகவே” என்பதுதான் சோவியத் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் முக்கிய சுலோகமாகும்.

சோ. க. வின் 26வது காங்கிரஸில் 10வது ஜிந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பெறுபேறுகளும் அடுத்த ஜிந்தாண்டுகாலத்துக்கான திட்டங்கள் ஆராயப்பட்டதும் சோஷலிஸ்மேமனிதாபிமான இலக்குகளைக் கொண்ட உலகின் ஒரே அமைப்பு என்பதை மீண்டும் துலாம்பரப்படுத்தியுள்ளது. இங்கு ஒரு சில புள்ளி விபரங்களைச் சுட்டிக்காட்டுவது போதுமானது. கடந்த 51 ஆண்டுகளாகச் சோவியத் யூனியனில் வேலையில்லாப் பிரச்சனை இல்லை. முன்னைய தஸாப்தத் தில் உண்மையான ஊதியங்கள் 40 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன. இதே காலப் பருதியில் கல்வி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, ஒய்யுதிய நிதி முதலானவைற்றுக்கான செலவினங்கள் 100 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன. மக்களில் அரைப் பங்கினருக்கு மேற்பட்டோர் புதிய தட்டு மனைகளுக்குக் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். பல நூர்வெட் பொருட்களின் விலைகள் மாறுத நிலையில் உள்ளன. இவையெல்லாம் மறுக்கப்பட முடியாத உண்மைகள்.

ஆனால் மேற்குலகிலுள்ளோர் இந்த உண்மைகளைக் காட்டினும் “சுதந்திரமற்ற சோஷலிஸ்தத்தின் மனிதாபிமானமற்ற தன்மை”, பற்றிய சுற்பணைக் குதைகளையே அதிகம் விரும்புகின்றனர். “கண்ணுடி வீடுகளிலுள்ளோர் கற்களை வீசக் கூடாது”, என்ற பழமொழி அமெரிக்காவில் வழங்கிவரும் பிரபல பழமொழியாகும். ஆனால் அத்தகைய நாட்டிலிருந்து தான் சோஷலிஸ்ததுக்கு எதிரான அவதாரப் பிரச்சாரம் நடைபெறுகின்றது அமெரிக்காவில் 80 லட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பின்றித் திண்டாடுகின்றனர், பணவீக்கம் ஆண்டு தோறும் 1-13 சதவீதத்தில் பெருகி வருகின்றது. இது தான் முதலாளித்துவத்தின் விடுவிக்க முடிபேச்சுவார்த்தைகளின்போது நீர்மாணிக்கப்பட்டது.

யாத புதிராகும். மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற முதலாளித்துவ நாடான அமெரிக்காவில்தான் உலகில் ஆகக் கூடுதலான சேரிகள் உள்ளன. மேற்குலகின் செலவங் கொழிக்கும் நாடான அமெரிக்காவில்தான், பாரியபிச்சைக்காரர் பேரணி உண்டு.

முதலாளித்துவ உலகினை மரண அபாயம் நெருங்கி வருவதானால், அதற்கான காரணம் 'செம்படையின் இராணுவ வாதத்தில் இல்லை, முதலாளித்துவ நாடுகளின் தலைவர்கள் வேறு வேலைகளை விட்டுவிட்டு தமது நாட்டு நில வரத்தை உற்று நோக்குபவர்களாயின் அவர்களின் முதல் எதிரிகள் முதலாளித்துவமும், அதன்து மனித—விரோத சமூக எதார்த்தமுமே என்பதை உணர்ந்து கொள்வார்கள்.

மனித குலத்துக்கு சோஷலிஸம் ஆற்றும் சேவை வாஸ் தவத்தில் மக்களை ஒரு சிறு வட்டத்தினருக்கு மட்டு மன்றி சாதாரண மக்கள் யாவருக்கும் சேவை செய்கின்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கியது சோஷலிஸமே. இதில் தான் சோஷலிஸத்தின் வலுவும் ஆகர்ஷிப்பும் தங்கியுள்ளது

**மக்களான
பாரம்பர்யம்**

வி. ஐ. வெனின்

தொழிற்சங்கங்கள் பற்றி

'தொழிற்சங்கங்கள், இன்றைய நிலையும், ப்ராஸ்கியின் தவறுகளும்' பற்றி 1920 டிசம்பர் 20 ஆந் திகதி வி. ஐ. வெனின் நிகழ்த்திய சொற்பொறிவின் சுருக்கத்தை இங்கு தருகிறேன். சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் தொழிற்சங்கங்களின் பாத்திரமும் பணிகளும் பற்றிய விவாதத்தில் தீவிர கட்சி ஹையர்கள் மத்தியில் புரட்சியின் தலைவர் நிகழ்த்திய முதலாவது உரை இருவே. இந்த விவாதம் ப்ராஸ்கியால் கட்சியின் மீது தினிக்கப்பட்டது. இந்த விவாதம் இரண்டு மாதங்கள் நிடித்தது. கட்சி அமைப்புகளில் மிகப் பெருவாரியானவை வெனினின் நிலபாகுகளை ஆதரித்தன.

சோஷலிஸத்தை நிர்மாணப்படில் தொழிற்சங்கங்களின் பாத்திரமும் பணிகளும் பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை வெனின் முன்வைத்தார். அவை இன்றும் வலுவள்ளவையாகும்.

ஆலைப்பாட்டாளிகளின் ஸ்தாபனம் என்ற வகையில் தொழிற்சங்கங்கள் வரலாற்று ரீதியில் தவிர்க்கப்பட முடியாதவையுமாகும். பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் இவை அனைத்துப் பாட்டாளி மக்களையும் இணைத்து நிற்கின்றன. இது அடிப்படையானது. ஆனால் தோழர் ப்ராஸ்கி இதை அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்; இதை அவர்மதிப்பதாகவும் இல்லை அல்லது விலகிச்செல்வதற்கான முனையாக்கிக் கொள்வதுமில்லை...

நான் கூறியவற்றிலிருந்து பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதி காரத்தின் ஒவ்வொரு படியிலும் தொழிற்சங்கங்கள் மிகப்பெரிய பாத்திரத்தை வகிக்கவேண்டியள்ளன என்பது பலனுகிறது. ஆனால் இவற்றின் பாத்திரம் என்ன? இது மிக அசாதாரணமானது என்பதை இப்பிரச்சனை ஹித்துச் சிந்திக்கும் போதெல்லாம் நான் காண்கிறேன். இது தத்துவார்த்த ரீதியில் மிக மிக அடிப்படையானதாகும். ஒரு புறம் அனைத்து ஆலைத்தொழிலாளர்களையும் தன்னுள் திரட்டியுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் ஆனுகின்ற, ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற, அதிகாரத்தைக் கொண்ட வர்க்கமாகும். இது இப்போது சர்வாதிகாரத்தை ஸ்தாபித்துள்ளது, ராஜ்யத்தின் ஊடாக நிர்ப்பந்தத்தைச் செயல்படுத்துகிறது. ஆனால் அது ஒரு ராஜ்ய அமைப்பல்ல, அது நிர்ப்பந்தம் அல்ல, மாருக கல்வியூட்டுவதற்கான அமைப்பாகும். அது மக்களைத் திரட்டுவதற்கும் பயிற்சியளிப்பதற்குமான ஸ்தாபனமாகும். உண்மையில் அது ஒரு பாடசாலையாகும், பொருளாதார முகாமைத்துவப் பாடசாலையாகும்... இது வழமையான பாடசாலையல்ல, ஏனெனில் இதில் ஆசிரியர்களே மாணவர்களோ கிடையாது. இது எமக்கு முதலாளித்துவத்திலிருந்து வந்தவையும், முன்னன்றமான புரட்சிகர படையின—நீங்கள் பாட்டாளிவர்க்கத்தின் முன்னணிப்படை என அழைக்கலாம்—அணியிலிருந்து வந்தவையும் மிகமிக அசாதாரண முறையில் இணைந்ததாகுப். இந்த உண்மைகளையெல்லாம் கவனத்திற் கெடுத்துக் கொள்ளாது தொழிற்சங்கங்களின் பாத்திரம் பற்றிப் பேசுவது பல தவறுகளுக்கே நேரடியாக இட்டுச் செல்லும்.

பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகார அமைப்பனுள் தொழிற்சங்கம் கட்சிக்கும் அரசாங்கத்திற்கு மிடையில் நிற்கிறது என்று என்னல் கூறலாம். சோஷலிலத்திற்கு மாறிச் செல்லும்போது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் தவர்க்கப்படமுடியாததாகும், ஆனால் அனைத்து ஆலைத்தொழிலாளர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்தால் இது செயற்படுத்தப்படவில்லை. என் இல்லை? கட்சிபாட்டாளி வர்க்கத்தின் முன்னணிப்படையை தன்னுள்ளர்த்துள்ளது, இந்த முன்னணிப்படை பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தைச் செயற்படுத்துகிறது. தொழிற்சங்கங்கள் போன்ற அடிப்படையில்லாமல் சர்வாதிகாரத்தைச் செயற்படுத்த முடியாது, அல்லது அரசாங்கத்தின் பணிகளை நிறைவேற்றமுடியாது. இந்தப் பணிகள், விசேஷ நிறுவனங்கள்-இவை புதிய ரகமானவை, சோவியத்துக்கள் என அழைக்கப்படுவை—மூலமே செயற்படுத்தப்படவேண்டும். இந்த பிரத்தியேகமான சூழ்நிலைமைகளிலிருந்து பெறக்கூடிய நடைமுறை முடிவுகள் என்ன? இவையாவன; ஒருபுறம், தொழிற்சங்கள் முன்னணிப்படைக்கும் வெகுஜனங்குமிடையிலான இணைப்புகளாகும் என்பது. இவை தமது நாளாந்தப் பணிகள் மூலம் வெகு

ஜனங்களுக்கு, எம்மை முதலாளித்து வத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்த்திற்கு இட்டுச் செல்க்கூடிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்து வெகுஜனங்களுக்கு போதமளிக்கிறது. மறுபுறம் தொழிற்சங்கங்கள் ராஜ்ய அதிகாரத்தின் ‘பின்தனமாகும்’. முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்த்திற்கு மாறிச் செல்லும் காலப்பகுதியில் இதுவே தொழிற்சங்கமாகும். பாரியளவிலான உற்பத்திக்கு முதலாளித்துவத்தால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட சிறு உடைமையாளர்களின் நலன் களிலிருந்து விடுபட்ட அந்த ஒரே ஒரு வர்க்கத்தின் தலைமை இன்றி இந்த மாற்றத்தைச் சாதிக்க முடியாது. ஆனால் அந்த வர்க்கம் முழுவதையும் இணைத்துள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்தால் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தைச் செயல்படுத்த முடியாது. ஏனெனில் எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் (மிகவும் பின்தங்கிய நாடுகளுள் ஒன்றான இங்குமட்டுமல்ல) பாட்டாளி மக்கள் இன்னமும் மிகவும் பிளவுபட்டுள்ளனர், மிகவும் தாழ்வுற்றுள்ளனர். ஊழல்மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். சிலநாடுகளில் அனைத்துப் பாட்டாளி மக்களையும் சேர்த்துள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்தால் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை நேரடியாகவே செயல்படுத்த முடியாது. அந்த வர்க்கத்தின் புரட்சிகர சக்தியை உள்ளாங்கியுள்ள முன்னணிப் படையினால் மட்டுமே இதைச் செயல்படுத்தமுடியும். இது முழுவதுமே பற்சக்கரத்தின் ஏற்பாடு போல உள்ளது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் அடிப்படை பொறியில் இதுவே. முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்த்திற்கு மாறிச் செல்வதற்கான அத்திபாவியத் தேவைகளும் இவையே. தனது முதலாவது ஆய்வுரையில் ‘சித்தாந்த குழப்பம்’ பற்றி பேசும் போதும், குறிப்பாக தொழிற்சங்கங்களில் நெருக்கடி ஒன்று இருப்பதாகக் கூறும்போதும் தொழர் ட்ராடஸ்கி கோட்பாடுகளின் அடிப்படையிலேயே ஏதோ தவறுகளைகிடுகிறார். ஒரு நெருக்கடி பற்றி நாம் பேசுவதாக இருந்தால் அரசியல் நிலைமையை ஆராய்ந்த பின்னரே அவ்வாறு செய்ய முடியும். உண்மையில் ட்ராடஸ்கிதான் ‘சித்தாந்த’ குழப்பத்தில் அமிழ்ந்துள்ளார், ஏனெனில் தொழிற்சங்கங்களின் பாத்திரம் பற்றிய மூலாதாரப் பிரச்சனையை முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்த்திற்கு மாறிச் செல்லும் நிலையிலிருந்து அனுகுகையில் மிக இலகுவானசாத அல்லது மிகமிகச் சிக்கலான பற்சக்கர அமைப்பு அமைந்துள்ளது என்பதை அவர் காணக்குவறுகிறார். ஏனெனில் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை வெகுஜன பாட்டாளிகளின் ஸ்தாபனத்தால் செயற்படுத்த முடியாது. முன்னணிப்படையிலிருந்து வளர்ச்சியுற்ற வர்க்கத்தின் வெகுஜனங்களுக்கும், அதேபோல பின்னையதிலிருந்து வெகுஜன உழைக்கும் மக்களுக்கும் செல்லும் பல ‘ட்ரான்ஸ்மிடன் பெல்டு’கள் இன்றி இது இயங்கமுடியாது.

மார்க்ஸியம்-விலெனிசியமும் எமதுகாலமும்

வியோனிட பிரேஷ்னேவ்,
சோ. க. மத்திய கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளர்

புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகளுடனுண் உறவுகளின் அபிவிருத்தி

சோவியத்தூண்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் 1981 பெப்ரவரி 23ந் திகதியிலிருந்து, மார்க் 3ந் திகதிவரை மாஸ்க்கோவில் நடைபெற்றது. வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த இம்மகாநாட்டில் கலந்துகொள்வதற்கென 5,000 பிரதி நிதிகள் கிரெம்ஸினுக்கு வருகைதந்திருந்தார்கள். சகல கண்டங்களையும் பிரதிநிதி த்துவுப்படுத்தும் வகையில் 109 நாடுகளி லிருந்து கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர், தேசிய—ஜனநாயக, மற்றும் ரெண்ய கட்சிகளின் 123 தூதுக்குமுக்களும் இதில் கலந்துகொண்டன.

நிகழ்ச்சி நிரலில் நான்கு பகுதிகள் இருந்தன: சோவியத் தூண்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26வது காங்கிரஸிற்கு சோ.க.க. மத்திய கமிட்டி சமர்ப்பித்த அறிக்கை: மத்திய கணக்காய்வுக் கமிஷனின் அறிக்கை: 1981-1985காலப்பகுதிக்கு, 1990ம் ஆண்டு வரைக்குமான சோ.சோ.கு.ஒ.வின்பொருளாதார, சமூக அபிவிருத்திக்கான வழி காட்டல்கள், கட்சி மத்திய குழுவிற்கான தேர்தல்கள். சோ.க.க. மத்திய கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரானவியோனிட இலியிக் பிரேஷ்னேவ் மத்திய கமிட்டியின் அறிக்கையின் காங்கிரஸிற்குச் சமர்ப்பித்தார், இந்த அறிக்கையில் புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகளுடன் சோவியத் தூண்றியம் காண்டன்ன உறவுகள் பற்றிக் கூறும் ஒரு பகுதியினை இங்கு தருகிறோம்.

பரிசீலனையிலுள்ள காலப்பகுதியில் கட்சியினது சர்வதேச நடவடிக்கைகளின் பிரதான விளைவுகளில் காலனி ஒடுக்குமுறையிலிருந்து தமிழ் மலிடுவித்துக்கொண்ட நாடுகளுடன் நமது ஒத்துழைப்பு கண்கூடாக விரிவடைந்திருப்பதை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்நாடுகள் பல வேறுபாடுகளைக் கொண்டனவாக இருக்கின்றன. விடுதலைக்குப் பின்னர் இந்த நாடுகளிற் சில புரட்சிகர ஜனநாயகப்பாதையைப் பின்பற்றி வருகின்றன. ஏனைய நாடுகளில் முதலாளித்துவ உறவுகள் வேர்கொண்டுள்ளன. ஏனைய சில நாடுகள் உண்மையிலேயே சுதந்திரமான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன. இதேபோது மற்றைய நாடுகள் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையை தமது வழிகாட்டியாகக் கொண்டுள்ளன.

சோஷவில் திசைவழியை மேற்கொண்டுள்ள நாடுகளின் எண்ணிக்கை, அதாவது சோஷவில் வளர்ச்சிப்பாதையை ஆதரிக்கும் மன்னங்களுள் நாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதை வியோனிட பிரேஷ்னேவ் சுட்டிக்காட்டினால் முன்னேற்றப்பாதையை ஏற்படும் பிரச்சிநாட்டிற்கு நாடு ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் கடினமான நிலைமை களில் நடைபெற்று வருகிறது. எனினும் பிரதான கொள்கை வழிகள் ஒன்றுபோலுள்ளன. ஏகாதிபத்திய ஏகபோகங்கள், பெரும் ஸ்தலம் பூர்ஷாவாக்கள், நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகள் ஆகியவற்றின் நிலைகளைப் படிப்படியாக ஓழித்துக்கட்டுதல், அந்திய மூலதனத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், பொருளாதாரத்தில் மக்கள் அரசு ஆதிக்க நிலைகளை எய்துதல், உற்பத்தி சக்திகளைத் திட்டமிட்டமுறையில் வளர்த்தல், கிராப்பிபுறங்களில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு உத்வேகம் அளித்தல், சமுதாயத்தில் உழைக்கும் வெகுஜனங்களின் பாத்திரத்தை அதிகரித்தல், மக்களிடம் விசுவாசம் பூண்ட தேசிய ஊழியர்களை அரசாங்க எந்திரத்தில் பயப்படியாக வலுப்படுத்தல், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அயல்துறைக் கொள்கையை கடைப்பிடித்தல் ஆகியவற்றை இவ்வகையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். உழைக்கும் மக்களில் பரந்த பகுதியினரின் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் புரட்சிகள் இந்த நாடுகளில் மேன்மேலும் வலுவடைந்து வருகின்றன.

பரிசீலனையிலுள்ள இந்த ஆண்டுகளில், அங்கோலா, எதியோப்பியா, மொசாம்பிக், ஆப்கானிஸ்தான், யேமன் மக்கள் ஜனநாயகக் குடியரசு ஆகியவற்றுடன் சோவியத் தேர்தலியம் நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொண்டுள்ளது. அண்மையில் சிரியாவுடன் நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்தாகியுள்ளது.

புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகளுடன் நாம் பரஸ் பரம் அனுகூலமுள்ள பரந்த பொருளாதார, விஞ்ஞான,

தொழில்நுட்ப ஒத்துழைப்பை வளர்த்துள்ளோம். ஏதேனும் ஒருவகையான சோவியத் பங்கெடுப்புடன் இந்த நாடுகளில் பெரிய தொழில் நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கு நாம் விகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம்.

அண்மித்த ஆண்டுகளில் இவ்வாறு கட்டிமுடிக்கப் பட்ட திட்ட நிலையங்களில், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு ஜீவாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்துவை உட்பட பல பெரிய தொழில் நிலையங்களும், ஏனைய நிலையங்களும் அடங்கும்,

புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகள் தமது தற்காப்புத் திறனை அதிகரிக்க உதவும்படி வேண்டுகோள் விடுத்து மானால் சோவியத் யூனியன் ஏனைய சகோதர நாடுகளுடன் சேர்ந்து அவற்றிற்கு உதவுகிறது. அங்கோலா, எது தியோப்பியா விஷயத்தில் இவ்வாறுதான் நடைபெற்றது. உள்நாட்டு எதிர்ப்புரட்சியை அல்லது வெளியார் தலையீட்டை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் இந்நாடுகளில் மக்கள் புரட்சியை நசுக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்வதை நாம் எதிர்க்கிறோம்; அதேபோல் எதிர்ப்புரட்சியை எவ்வகையில் ஏற்றுமதி செய்வதையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

ஆப்கான் புரட்சிக்கு எதிராக ஏகாதிபத்தியம் பிரகடனப்படுத்தாத ஓர் உண்மையான போரைக் கட்ட விழ்த்துவிட்டது. இது நமது தெற்கெல்லையின் பந்தோபஸ் துக்கும் ஒரு நேரடியான அச்சுறுத்தலை உருவாக்கியது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் அந்த நட்புநாடு கேட்டுக்கொண்ட ராணுவ உதவியை அதற்கு வழங்குமாறு இது சோவியத் யூனியனை நிர்ப்பந்தித்தது.

ஆப்கானிஸ்தானில் எதிரிகளது சூழ்ச்சிகள் தோற்றுவிட்டன என்று வியோனிட் பிரெஷ்னேஷன் கூறினார். அங்குள்ள சோவியத் ராணுவப் படைப்பிரிவைப் பொறுத்தவரையில், ஆப்கான் அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுடன் அதனை வாபஸ்பெற நாம் தயாராகவுள்ளோம். அதற்கு முன்னதாக ஆப்கானிஸ்தானுக்குள் எதிர்ப்புரட்சிக் கும்பல்கள் ஊடுருவது அறவே நின்றுகவேண்டும். ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் அதன் அன்டை நாடுகளுக்குமிடையே ஏற்படும் ஒப்பந்தங்கள்மூலம் இது உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும். புதிய தலையீடு எதுவும் நேராதென்பதற்கு நம்பகமான உத்தரவாதங்கள் அளிக்கப்படுவதும் அவசியம். இதுதான் சோவியத் னன்றியத்தினது கோட்பாட்டு ரீதியான நிலை; இதனை நாம் உறுதியாகப் பற்றிநிற்கிறோம்.

அண்மித்த ஆண்டுகளில் சர்வதேச அரங்கில் ஒருமுக்கிய நிகழ்ச்சியாக விளங்கிய ஈரான் புரட்சி ஒரு பிரத்தி

யேகத் தன்மை கொண்டதாகும். ஈரான் மக்கள் சுதந்திரத்திற்கும், வளர்ச்சிற்கும் தமது சொந்த மார்க்கத்தை நாடுவிருக்கின்றனர். சமத்துவம், பரஸ்பர இணக்கம் ஆகிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஈரானேரு நல்லுறவுகளை வளர்த்துக்கொள்ள நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

அண்மைக்காலமாக சில கிழக்கத்திய நாடுகளில் இல்லாமிய கோவங்கள் மும்முரமாக ஊச்சுவிக்கப்படுகின்றன. கம்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் இல்லாமையோ அல்லது வேறு எந்த மதத்தையோ பின்பற்றும் மக்களின் சமயக் கருத்துக்களை மதிக்கவே செய்கின்றோம். இல்லாமின் பதாகையின் கீழ் ஒரு விடுதலைப் போராட்டம் உருவாக்க்கூடும். அதேபோது எதிர்ப்புரட்சிக் கலகங்களைத் தூண்டிவிடுவதற்கு பிற்போக்குக் கும்பல்களும் இல்லாமியக் கோவங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனவென்பதையும் வரலாறு காட்டுகிறது. ஆகவே பிரச்சீனியின் உயிர்நாடு எந்த ஓர் இயக்கத்தினதும் உள்ளடக்கத்திலேயே பொதிந்துள்ளது என்பது தெளிவு.

சர்வதேச விவகாரங்களில் இந்தியா வகித்துவரும் பாத்திரத்தை நாம் வாழ்த்தி வரவேற்கிறோம். இந்தியாவுடனுள்ள நமது பிணைப்புகள் தொடர்ந்து வலுப்பெற்று வருகின்றன.

இந்தோனேஷியாவோடும், இன்னும் சொல்லப் போனால் ‘எசியானில்’ உறுப்பினராக உள்ள வேறு எந்த நாட்டோடும் நேசபூர்வமான ஒத்துழைப்பை வளர்த்துக்கொள்வதற்குத் தடைகளேதுமிருப்பதாக நாம் கருதவில்லை.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் ஆப்பிரிக்காவிலும், கரீபியனிலும், ஓசியானியாவிலும் பத்துப் புதிய நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றன. சோவியத் னன்றியம் அவற்றை உடனடியாக அங்கீகரித்தது. சிம்பாப்வே குடியரசின் உதயம், நமீபியாவிலும், இப்போது தென்னியீரக்கக் குடியரசிலும் விடுதலைப்போராட்டம் மேன்மேலும் தீவிரமடைந்து வருவது என்பன அப்பட்டமான காலனியாதிக்கவாதிகளின். நிறவெறியர்களின் ஆட்சி முடிவிற்கு வந்துகொண்டிருக்கிறதென்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

சம்பந்தப்பட்ட இரு நாடுகளது நலன்களின் கண்ணேட்டத்திலிருந்து பார்த்தால் ஈரான்-�ராக் யுத்தம் முற்றிலும் அர்த்தமற்றது என்று எல். ஐ. பிரெஷ்னேவுக்குறிஞர். இப்பிராந்தியத்தில் தனது நிலைகளை எப்படியே னும் மீட்கத்துடிக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்குத்தான் இப்போர் மிகவும் சாதகமானது.

காம்ப் டேவிட் கொள்கை தோல்வி அடைந்து விட்டது என்பதைக் குறிப்பிட்டு எல். ஐ. பிரெஷ்னேவுக்குறும்

போது, மத்திய கிழக்குப் பிரச்சைக்குத் தீர்வகாணும் துறையில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னார். சர்வாம்சமான நியாயமான, காரிய சாத்தியமான தீர்வுகாண நேரமை மிக்க கூட்டுமுயற்சி மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இதற்கென விசேடமாகக் கூட்டப்படும் ஒரு சர்வதேச மகாநாட்டின் கட்டுக் கோப்பிற்குள் இதனைச் செய்யமுடியும்.

இத்தகையதோரு பணியில் ஆக்கஸ்டர்வமான உணர்வானும், நல்லெண்ணத்துடனும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள சோலியக் குன்றியம் சித்தமாக உள்ளது. பலஸ்த்தீன் விடுதலை இயக்கம் உட்பட அரபுக்கும், இஸ்ரேல் ஆகிய, இதில் அக்கறையுள்ள இதர தரப்புகளுடன் சேர்ந்து கூட்டாக இப்பணியைப் புரியவும் நாம் தயாராக இருக்கிறோம். இதில் ஐ. நா. வும் தொடர்ந்து பயன்மிக்க பங்காற்றமுடியும் என்பதும் தெளிவு.

இந்த ஆண்டு தனது இருபதாவது ஆண்டுவிழாவைக் கொண்டாடும் கூட்டுச்சேரா இயக்கம் சர்வதேச உறவுகளில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக இருந்து வந்துள்ளது, இன்னும் இருந்தும்வருகிறது. ஏகாதிபத்தியத்தையும், காலனியாதிக்கத்தையும், யுத்தத்தையும், ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்ப்பதில்தான் அதன் விலைமை பொதுமக்களுள்ளது. இந்தக் கோட்டபாடுகளுக்கு கூட்டுச்சேரா இயக்கம் விசுவாசமாக இருப்பதே உலக அரசியலில் அதன் பங்கு மேலும் வலுவடைவதற்கான அடிப்படை என நாம் திடமாக நம்புகிறோம்—அதன்பங்கு இவ்வாறு வளர்வதை நாம் வரவேற்கவும் செய்கிறோம்.

ஒரு புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்பை நீண்டாட்டும் பிரச்சனையை எழுபதாம் ஆண்டுகளின் மத்தியில் முன்னாள் காலனிநாடுகள் எழுப்பின. சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளை ஒரு ஜனநாயக அத்திவாரத் தினமீது, சமத்துவ அடிப்படையில் புனரமைப்பது என்பது வரலாற்றுக் கண்ணேட்டத்திலிருந்து பார்த்தால் இது இயல்பானதே என்பது புலனாகும். நியாயமான சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளை நிறுவுவதற்குப் பங்காற்றி வருகிறோம்.

சோவியத் தேர்த்திற்கும் புதிதாக விடுதலையை நடத்த நாடுகளுக்குமிடையே, ஒத்துழைப்பை வளர்க்கும் கொள்கையை, உலக சோஷல் சுத்துச்சுரும் தேசியவிடுதலை இயக்கத்திற்கும் இடையிலுள்ள கூட்டணியை வலுப்படுத்தும் கொள்கையை சோவியத் தமிழ்னில்லத்தில் தொடர்ந்து உறுதியாகக் கடைப்பிடித்துவரும். இதுயற்றி எவருக்கும் எள்ளளவும் சந்தேகம் இருக்கவேண்டியதில்லை.

ஸ்ரீ கருணாநிதி தத்துவவியற் கலாநிதி.

போரிஸ் லெப்போஸ் பரவலாற்றியற் கலாநிதி

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை கைவிடல் சாத்தியமா?

“முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்யூனிஸ்ததுக்கு மாறுவதானது, பலவேறு அரசியல் வடிவங்களை எடுக்கும் என்பது தின்னம்; ஆனால் சாராம்சத்தைப் பொறுத்தளவில் அது பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரமாகவே இருக்கும்”

வி.ஐ. லெனின்

CENTRAL LIBRARY
ANNA UNIVERSITY
CHETTINAD
TAMIL NADU
INDIA
WEST

உழைக்கும் வர்க்க
ஆட்சியதிகாரத்தின் சாராம்சம்

ஒரு சமூகப் புரட்சியானது எவ்வழுவத்தின் தாயினுஞ்சரி, ஆட்சியதிகாரம் பிற்தொரு வர்க்கத்தின் கைகளுக்கு மாறிச் செல்வதையே குறிக்கின்றது. உழைக்கும் வர்க்கத்தின்தும், அதன் நேச சக்திகளினதும் கைகளுக்கு ஆட்சியதிகாரம் மாறிச் செல்வது ஒரு கட்டுப்பாடுள்ள நிபந்தனை மட்டுமன்றி சோஷலிஸப் புரட்சியின் முக்கியஅம்சமுமாகும். மார்க்ஸியமாக ஏங்கல்லஸாம் இந்த ஆட்சியதிகாரத்தைப் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

பூர்ணாவா, திரிபுவாத விமர்சகர்களின் கூற்றுக்களுக்கு மாறுக மார்க்ஸியம் கூறுவது இது தான்: சர்வாதிகாரம் என்பது ஒரு ஆட்சியதிகார வடிவம் அல்ல. எந்த ஒரு ஆட்சியதிகாரமும், அதனது வடிவ பேதமின்றி, வர்க்க சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு வர்க்கத்தின் சர்வாதிகாரமாகும். ஏனெனில், அது அந்த வர்க்கத்தினது நலன்களின் பேரிலேயே தனது அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கின்றது. பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரமென்பது பரந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களின் துணையுடன் அவர்களின் நலன்களுக்காகவே இப்பங்கின்ற ஒரு ஆட்சியதிகாரமாகும்; இந்த இடத்தில்

தான் அது முதலாளித்துவ சர்வாதிகாரத்திலிருந்து வேறு படுகின்றது. எந்த ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டிலும், சர்வாதிகாரம் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் அசாவது சிறுபான்மையிலரது நலன்களையே பிரதிபலிக்கின்றது.

உழைக்கும் வர்க்கத்தினால் வென்றெடுக்கப்படும் ஆட்சியதிகாரத்தின் வடிவங்களானவை, சர்வதேச நிலைமை, நாட்டிலுள்ள சமூக சக்திகளின் சமநிலை, புதிய ஆட்சிக்கு எதிரான வர்க்கங்கள் மேற்கொள்ளக்கூடிய விரோத நடவடிக்கைகள் முதலான காரணிகளைப்பொறுத்து வேறுபடலாம்.

1917ல் அக்டோபர் புரட்சியின்து வெற்றியின் விளைவாக, சோவியத் ஆட்சி பாட்டளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் வடிவங்களில் ஒன்றுக் கூடிய உதயமாகியது. நலச் சுவாந்தர்களுக்கும் முதலாளித்துவத்துக்கும் எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளிவர்க்கம், பரந்துபட்ட உழைக்கும் வர்க்கம், குறிப்பாக, விவசாயிகள் ஆகியன மத்தியில் ஏற்பட்ட கட்டணைக்கு தூக்கியெயியிப்பட்ட வர்க்கங்களின் எதிர்ப்புகளை நகச்குவது மட்டுமன்றி சோஷலிஸ நெறி மார்க்கத்தில் சமுதாயத்தைப் புனரமைக்கின்ற கடமையும் இருந்தது.

ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கு உழைக்கும் வர்க்கம் நடத்திய போராட்டத்துக்குத் துணை நின்ற ருஷ்ய பாட்டாளி வர்க்கத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளும் ஊசலாட்ட மின்றி சோஷலிஸ நிர்மாணப் பணிகளை மேற்கொள்ள ஆயத்தமாகின. தொழிலாளர்களே மக்களில் பெரும் பான்மையினராக இருந்த பொழுதிலும், அவர்களால் தனித்து நின்ற சோஷலிஸத்தைக் கட்டியெழுப்பிவிட முடியாது. எல்லா உழைக்கும் மக்களும் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் பங்கெடுக்கும் பட்சத்திலேயே சோஷலிஸம் உருவாகி வளர்கின்றது. உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கு நேச சக்திகளை இணைத்துக் கொண்டும், அவர்களது ஊசலாட்டப் போக்குவரைகளைத்தெற்றிந்து கொண்டும் புதிய சமுதாய நிர்மாண வட்டத்தினுள் மிகப் பொறுமையுடன் அவர்களை சர்த்திமுக்க வேண்டியிருந்தது. பழைய பூர்ஷாவா அறிவுக் குறையினரில் பெரும் பகுதியானாலோர சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் ஈடுபடுத்தவும் பெரும் பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

இவ்வாறு, வெற்றி பெற்ற உழைக்கும் வர்க்கம் இருபெரும் அரசியல் பணிகளை எதிர்கொண்டது; முதலாவதாக இழந்த தமது நிலைகளை மேலும் பெறுவதற்கு முயலும் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் எத்தனப்புகளிலிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றவன்றி, சோஷலிஸத்தை நிர்மாணிக்கவும் அதனைப் பாதுகாப்பதற்குமான பரந்துபட்ட வெகுஜனங்களுடனுண் உறவினை வலுப்படுத்துவது.

மார்க்ஸியம் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் என வர்ணித்த ஆட்சியதிகாரத்தின் சாராம்சும் இதுதான்... .

ஆட்சியதிகாரத்தின் வேறுபட்ட வடிவங்கள்

உள்நாட்டு யுத்தம், அந்தியத் தலையீடு (1918-1920) குழவிருந்த முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிர்ப்பந்தங்கள் ஆகிய சோதனையிக்க காலங்களுக்கு முகம் கொடுத்து சோவியத் ஆட்சி தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டடைமை ருஷ்யாவில் நிறுவப்பட்ட பாட்டாளிகளின் அரசியல் அதிகார வடிவத்தின் சாத்தியப் பாட்டினுக்குக் கான்று பகருகின்றது. சோவியத் வடிவத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட உழைக்கும் வர்க்க ஆட்சியதிகார வடிவத்தை வரலாறு இன்னும் கானவில்லை.

வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதாலே, பாட்டகளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் பந்திய கருத்துருவத்துக்கு சோவியத் ருஷ்யாவில் நிறுவப்பெற்ற ஆட்சியதிகார வடிவம் ஓர் உதாரணமாகக் கொள்ளப்பட ஆரம்பித்தது. சோவியத் ஆட்சி வெகு ஜனங்களினை தும், அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளினதும் ஆதரவில் தங்கியிருந்தது என்ற பிரதான அமசத்தையும் ஒருவர் மறக்கக் கூடாது.

வரலாற்று, தேசிய சூழ்நிலைமைகளைப் பொறுத்து பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் எந்த வடிவத்தினை எடுத்தாலும் சோஷலிஸ நிர்மாணத்தில் தொழிலாளிவர்க்கம் அனைத்து உழைக்கும் மக்களுடன் கூட்டுச் சேரும் நிலைபாடு எச்சுழலிலும் மாற்ற முடியாத ஒன்றாகும்;

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் (1939-1945) பின்னர் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடைபெற்ற சோஷலிஸ புரட்சிகளும் இதனையே நிறுபித்தன. ருஷ்யாவின் அக்டோபர் புரட்சியுடன் ஓப்பிடும்போது இப்புரட்சிகள் வேறுவிதங்களில் நடைபெற்ற காரணத்தினால், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றில் ஆட்சியதிகாரம் எடுத்து எடுப்பில் பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற தென்படவில்லை. இந்நாடுகளில் உருவாகிய பரந்த பாசிஸ-விரோத முன்னணி, புரட்சியின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஜனநாயக, சமூகப் பணிகளின் நெருங்கிய ஒன்றி ணைவு, அந்திய ஊடுருவலுக்கு எதிராக சோவியத் திரானுவம் அளித்த உத்தரவாதம் ஆகியன பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரமின் நியே சோஷலிஸத்தை எழுதிவிட முடியும் என்ற ஒரு தவறான எண்ணம் உருவாக ஏதுவாயின.

இவ்வாறு எண்ணம் எழுக் காரணம் என்ன? முதலாவதாக, இந்நாடுகளில், ஆட்சியதிகாரத்தின் அரசியல் அடித்தளமாக இருந்த வர்க்க இணைப்புவகுள் ருஷ்யாவிலிருந்து உறவுகளைக் காட்டிலும் விசாலமானவையாக இருந்தன

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு எதிர்ப் புரட்சிச் சக்திகளை ஆயுத பலம் கொண்டு போராடி தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ருஷ்யா முயன்றதைப் போன்று, சரண்டும் சிறுபான்மை வர்க்கத்தின் மீது பலாத்காரத்தை பிரயோகிக்கவோ அல்லது நாட்தர வர்க்க விவசாயிகளை “வழிக்குக் கொண்டு வரவோ” ஆன அவசியம் இந்நாடு களில் இருந்ததில்லை. புதிய சூழ்நிலைமைகளில், கிழக்கு ஜோப்பிய நாடுகளில் ஜனநாயகச் சீர்த்திருத்தங்களிலிருந்து சோஷவிலத்துக்கு அமைதி வழிப்பட்ட முறையில் மாறிச் செல்வதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தன. ஆழமான சோஷவில வழிப்பட்ட மாற்றங்களை மேற்கொள்ளும் வேளையில் சரண்டும் வர்க்கங்களிடமிருந்து வந்த எதிர்ப்பு வலுத்த பொழுதிலும், சோஷவிலை உலகுக்கு எதிராக ஏகாதிபத்தியம் கெடுபிடி யுத்தத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்ட பொழுதிலும் தான், புதிய வரலாற்று சூழ்நிலைமைகளுக்கு அமைய பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகாரத்தை ஒரு புதிய வடிவமாக, மக்கள் ஜனநாயகமாக உருமாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உணர்ந்தன.

பாசிசம் தொற்கடிக்கப் பட்ட பின்னர் உழைக்கும் வர்க்க ஆட்சியதிகாரம் புதியவடிவங்களைப் பெற்றதாயின், சம்கால நிலைமைகளில் அவ்வாறு நடைபெறுவது இயல்பானதே வளர்ச்சிபெற்ற முதலாளித்துவ நாடுகளில் உழைக்கும் வர்க்க ஆட்சியதிகாரம் சோஷியத் ஆட்சியதிகாரத்தை போன்று வேறுபட்ட வடிவங்களை எடுக்க இடமுண்டு.

“கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கை” யிலேயே முதல் தடவையாக பாட்டாளி வர்க்க சர்வதிகாரம் என்ற பதத் தொடரை மார்க்ஸம் ஏங்கல்ஸம் குறிப்பிட்டிருந்த பொழுதிலும், அவற்குச் சரியான வரைவிலக்கணம் அளிக்கப்படவில்லை. மார்க்ஸம் ஏங்கல்ஸம் பின்னர் தாம் எழுதிய நூல்களில் “பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம்”, என்ற பதத் தொடரை “உழைக்கும் வர்க்கத்தின் அரசியல் அதிகாரம்”, “உழைக்கும் வர்க்கத்தின் மேலாதிக்கம்”, என்பன போன்ற ஒரே சாராம்சத்தைக் குறிக்கும் பதத் தொடர்களுடன் இணைத்தும் பிரயோகித்து வந்தனர்.

முதலாளித்துவ நாடுகளிலும், வளரும் நாடுகளிலும் கம்யூனிஸ்ட், தொழிலாளர் கட்சிகள் தமது நாடுகளை சோஷவிலத்தை நோக்கி வழிநடத்திச் செல்லுவதற்கான பிரத்தியேக வழிமாற்கங்கள் குறித்து சித்தாந்தரீதியில் பெருமளவு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளன. நவீன பூர்ஷாவா ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக மரபு களுக்கு அவை கூடுதல் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. அதே வேளையில், சோஷவிலத்தை நோக்கிய பாதைகள் வேறுபட்டாலும், ஆட்சியதிகாரத்தை வென்றெடுப்பதற்காகவே தாம் போராடுகின்றனர் என மார்க்ஸிய-லெணியவாதிகள் அழுத்தமாகக் கூறுகின்றனர்.

தொழிற் சங்க இயக்கத்தில் சோஷவிலத்தை நோக்கி முன்னேறவதை ஒரு தேர்தல் போராட்டம் என்ற மட்டத் துக்கும் மேலாக நோக்குகின்ற நோக்கு அவ்வப்போது எழுவதுண்டு: மேலும், தமது சங்கங்கள்களையும் அரசியல் ஸ்தாபனங்களையும் முதலாளித்திவத்தினாலும் கட்டுமான எல்லைகளை மீறிச் செல்கின்றன.

உழைக்கும் வர்க்க இயக்கத்தினாலும் செல்வாக்கின் கீழ் பூர்ஷாவா ராஜ்யத்தில் ஜனநாயக வடிவங்களும், ஸ்தாபனங்களும் உருவாகின்றன. இவற்றினை உழைக்கும் வர்க்க மயன்படுத்தியே ஆக வேண்டும். சோஷவிலைப் புரட்சியினது வெற்றியின் பின்னர், இவை புதிய வர்க்க உள்ளடக்கத்துடன் கணிசமான மாற்றங்களுக்குப்பட்டு ஒரு புதிய ஆட்சியதிகாரத்தின் அங்கங்களாக மாறும். ஆனால் பூர்ஷாவா ஆட்சியமைப்பின் கீழ் ஜனநாயக வடிவங்கள் அரசின் வர்க்க இயல்பினை மற்று முதலாக மாற்றி விடுவதில்லை என்பதையும் ஒருவர் மறக்கலாகாது. முதலாளித்துவ நாடுகளில் ஆட்சியகாரத்தின் நிலைமான சுங்கான ஏகபோக முதலாளிதும்வத்திடமே இருக்கின்றது.

ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டுக்கு ஏற்றதான் ஆட்சியதிகாரத்தை வென்றெடுப்பதற்கான வழிவகைகளைத் தேடியிறவது, அந்நாட்டின் பிரத்தியேக தேசிய. வரலாற்று அம்சங்களை ஆழ அலகிட, புரிந்து கொண்ட பின்னரும் உலகபுரட்சிகர இயக்கத்தின் அனுபவத்தை ஆராய்ந்த பின்னருமே சாத்தியமாகும். ஆனாலும், எந்த ஒரு நாட்டின் பிரத்தியேக நிலைமைகள் எவ்வாறிருந்தபோதிலும், உழைக்கும் வர்க்க ஆட்சியதிகாரம் என்ன வடிவத்தைப்பெற்றிருலும், அதற்கு என்ன நாமகரணம் சூட்டப்பெற்று கூமல்-புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பேணிக் காக்காமல் உழைக்கும் வர்க்கத்தால் அதனது வரலாற்றுப் பணியை நிறைவேற்ற முடியாது.

சோஷலிஸ இலட்சியம் எப்படியானது?

இன்று நடப்பிலுள்ள சோஷலிஸத்தை கண்டிக்கும் ஒரு போக்கு அன்மைக்கால தத்திலிருந்து தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தினுள் தலைதுக்கியுள்ளது. இந்தப் போக்கின் தத்துவவாதிகள் சோஷலிஸ இலட்சியத்திற்கு 'ஜனநாயக', 'சுயாட்சி சோஷலிஸம்' போன்ற போக்குகளை மாற்றுக் கூற முன்வைக் கின்றனர். இவர்கள் நடப்பிலுள்ள சோஷலிஸத்தை மறுப்பது ஏன்? சோஷலிஸ நிர்மானத்தின் பொதுநியதிகளையும், அதேபோல இவற்றின் செயற்பாட்டிலுள்ள வரலாற்று நியான பல்வேறு ஸ்தால வடிவங்களையும் சோஷலிஸ நிர்மான முறைகளின் சம்பத் துக்கன் பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பிடப் படுகிறது.

புதிய பலவடிவ அனுபவத்தின் அடிப்படையில் சோஷலிஸ கருத்துருவங்களை தத்துவார்த்த ரீதியில் விஸ தாரப்படுத்துவதன் அவசியம் குறித்து எமது கண்டனக்காரர்கள் பேசுவதானால் பின்கருக்களுக்கான தேவையே எழாது. ஆனால் இவர்களின் வாதநிகள் வேறு திசையில் செல்கின்றன. உண்மையான சோஷலிஸத்தின் அனுபவங்களுக்கு மாற்றுக் கோஷலிஸ 'மோஸ்தார்' களின் 'நானு விதம்' பற்றிய பிரச்சனையை இவர்கள் எழுப்புகின்றனர். சோவியத் யூனியனிலும், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும். உலக சோஷலிஸ சமாஜத்தைச் சேர்ந்த ஏனைய நாடுகளிலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள சோஷலிஸத்திலிருந்து அடிப்படையிலேயே வெறுபட்ட ஏதோ ஒருவகை தத்துவார்த்த மோஸ்தாரைக் கண்டுபிடிக்கும் தேடுதலில் இவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இங்கு ஒரு பொருட்டாகக்கொள்ள வேண்டியது 'மோஸ்தார்' என்ற பதம் அல்ல. சில சோஷலிஸ நாடுகளின் அனுபவங்களை வேறு சில சோஷலிஸ நாடுகளின் குறிப்பாக சோவியத் யூனியனின் அனுபவங்களுக்கு

எதிராக நிறுத்தும் நோக்குடனேயே இந்தப் பதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதே மனம்கொள்ளப்பட வேண்டிய தாகும், சோஷலிஸத்தின் புதிய 'மோஸ்தார்கள்' எனக்கூறுவதன் மூலம் இந்த தத்துவத்தின் கர்த்தாக்கள் சோஷலிஸத்தின் பிரதான நியதிகளிலிருந்தும் கோட்பாடுகளிலிருந்தும் விலகிச்செல்வதையே; அதை மாற்றுருச் செய்வதையே, அதன் அடிப்படைகளைச் சிதைப்பதையே உண்மையில் உத்தேசிக்கிறார்கள்.

ஒரே ரக முதலாளித்துவம் ஒரே ரக சோஷலிஸம்

வேறு வார்த்தையில் வேறுவித 'மோஸ்தார்' சோஷலிஸம் என்ற கருத்தே வலுவானதல்ல. குறிப்பிட்ட நாடுகளின் பிரத்தியேகமான அம்சங்கள் இருந்த போதிலும் எப்படி அமெரிக்காவிலும், ஜேர்மன் சர்ஷ்டிக் குடியரசிலும் அடிப்படை வீத்தியாசங்கள் இருந்தபோதிலும் ஒரே ரக முதலாளித்துவமே இருப்பதைப்போல, ஒரே ரக சோஷலிஸமே இருக்க முடியும். ஆனால் இதனால் சோஷலிஸக் கோட்பாடுகளுக்கு ஒவ்வொரு நாட்டினதும் ஒவ்வொரு தேசத்தினதும், ஒவ்வொரு வரலாற்றுக் கட்டத்தினதும் ஸ்தாலமான நிலைமைகளுக்கு ஏற்றதாக ஆக்கழுரவமாக பிரயோகிப்பதன் அதியாவசியம் இல்லை என்று ஆகாது.

முதலாவதாக, சோவியத் யூனியனும், உண்மையான சோஷலிஸத்தின் ஏனைய நாடுகளும் தமது ரக சோஷலிஸத்தையே ஒரே ஒரு சாத்தியமான மார்க்கம் எனக்கருதுவதாக இந்தத் தத்துவவாதிகள் வாதிக்கிறார்கள். ஆனால் இது உண்மையே அல்ல. 1917இல் ரஷ்யாவில் நடந்த மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் சர்வதேசமுக்கியத்துவம் சமுதாயம் சோஷலிஸ அடிப்படையில் புரட்சிகரமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுமையாகும்.

பிரதான பிரமாணங்கள்

ஆகவே சோஷலிஸ இலட்சியத்தின் சாராம்சம் என்ன? அதன் பிரதான அம்சங்கள் என்ன?

சோஷலிஸத்தினது பிரதான குறைம்சம் பொதுச் சொத்துடைமையில் வெற்றியே என்பதை சோஷலிஸ நாடுகளின் அனுபவம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. இதை சில மேற்கத்திய தத்துவவாதிகள் மறுக்கிறார்கள். இவர்கள் பொதுத்துறையும் தனியார் துறையும் இனைந்த 'கலப்புப் பொருளாதாரம்' பற்றி பேசுகிறார்கள். ஏகபோக எதிர்ப்புப் போராட்ட காலத்தில் மட்டுமல்ல, சோஷலிஸ சமுதாயத்திலும் இது நீடிக்கும் என்கிறார்கள்.

சோஷவிலை இலட்சியம் உற்பத்திச் சக்திகளில் மட்டும் மிக உயர்வாக இருப்பதை அவசியமாக்குகிறது. சோஷவிலை நவீன எந்திர உற்பத்தியை, நவீன தொழில் துறைக்கு மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும் என்று நன்று காலத்தில் வெளின் கூறினார். இங்குள்ள மூலப் பிரமாணம் என்ன? வளர்ச்சியுற்ற முதலாளித்துவ நாடுகள் அடைந்துள்ள உழைப்பு உற்பத்தி மட்டம் இந்தப் பிரமாணமாக இருக்க முடியுமா? இந்தமட்டத்தைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டுமா? முதலாளித்துவத்திலும் பார்க்க உயர்ந்த உழைப்பு உற்பத்தி மட்டத்தை சோஷவிலை உருவாக்குகிறது என்ற வெளினின் கருத்து முற்றிலும் தகவடையதே.

சோஷவிலை இலட்சியம் மனிதனை மனிதன் சுரண்டு வதும், சுரண்டல் வர்க்கங்களதும் ஒழித்துவருவதையும், சுமக ரீதியிலும் சித்தாந்த ரீதியிலும் ஒருங்கிணைந்து ஒருசமூதாயம் உருவாக்கப்படுவதையும் குணம்சப்படுத்துகிறது. சோஷவிலை அனைத்து வர்க்கங்களினதும் சமூகத் தட்டுகளினதும் பிரதான, மூலதாரமான நலன்களின் ஒத்த தன்மையை சோஷவிலை ம் உருவாக்குகிறது. எனினும் இவர்களது நலன்களில் கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் இவை குரோதமற்ற முரண்பாடுகள். இந்த வேறுபட்ட நலன்களை ஒத்திசொவானதாக்கவும், முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கவும் கூடிய பொறிமுறையை சோஷவிலை தோற்றுவிக்கிறது.

சோஷவிலை இலட்சியத்தின் கேந்திரமான பிரமாணம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின், அனைத்து உழைக்கும் மக்களின் ஆட்சியதிகாரமும், சோஷவிலை ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியையும், புதிய சமூதாயத்திற் கிசைவான வாழ்க்கை முறையும் ஆகும். இது தனிநபரின் தகைமையுடனும், அவரின் உரிமைகளுடனும், கடனைகளுடனும், நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்வதுடனும், பொறுப்புகளுடனும், கலாசார மட்டத்துடனும், வாழ்க்கைப் பண்புடனும் இணைத்தாகும்.

கடைசிப் பிரமாணம் சோஷவிலை சர்வதேசியமாகும். சோஷவிலை அயல்நாட்டுக் கொள்கை, சமாதானமும் மக்களுக்கிடையில் நட்புறவும், தொழிலாளிவர்க்க இயக்கத்திற்கும் தேசிய விடுதலை இயக்கத்திற்கும் ஆதரவு என்பனவாம்.

இவையே சோஷவிலை இலட்சியத்தின் பிரதான பிரமாணங்களாகும்.

சோஷவிலைத் திசையமைவும் சோஷவிலை இலட்சியமும்

சோஷவிலை இலட்சியத்தை சோஷவிலை சமாஜத்தைச் சேர்ந்த தனித்தனி நாடுகளில் நிலவும் நிலைமைகளுடன் ஒப்பிடுவது தவறாகும். அதேபோல சோஷவிலைத்திற்கான முன்னேற்றப் பாடையில் முதலடிகளை எடுத்துவைத்துள்ள விடுதலையுற்ற நாடுகளில் இந்தகைய ஒப்பீடு செய்வது தவ

ருகும். உதாரணத்திற்கு புதிதாக விடுதலையுற்ற நாடுகளின் உள்நாட்டு—அயல்நாட்டுக் கொள்கையின் சோஷவிலைத் திசையமைவு இன்னமும் சோஷவிலைமாகிவிடல்லை. ஆனால் இது சோஷவிலைக் கட்டத்திற்கு முன்னைய நீண்ட தொரு காலப்பகுதியாகும். இக்காலப் பகுதியில் சோஷவிலைத்தை நிர்மாணிப்பதற்கான மூன்தேவைகள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. இந்தக் காலப்பகுதியில் மக்களின் நிலைமைகளை விருத்தி செய்வதும், முதலாளித்துவ முறையில்லவ, மாருக புதிய புரட்சிகர—ஜனநாக சமூக உறவுகளின் அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதும் சாத்தியமானதே.

சோஷவிலை திசையமைவு ஏதாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நிலப் பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு, ஓரளவுக்கு முதலாளி சுதாவு எதிர்ப்பு தன்மையினை கொண்டதாகும். பின்னர் சோஷவிலைத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தேவையான பொருளாயத, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப, சமூக, அரசியல் பார்த்தேவைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்த சோஷவிலை இலக்குடன் பொதுவான ஜனநாயக மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

சோஷவிலை நிர்மாணம் நீண்ட காலத்தினை எடுக்கும் ஒரு நிகழ்வாகும் என்றும், இது வெவ்வேறு விதங்களில் வளர்ச்சியுறும் என்றும் வெளின் அடிக்கடி வலியுறுத்தினார். தமது வளர்ச்சியில் பின்தங்கிய நாடுகளின் நிலைமையில் இதை நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும். இந் நாடுகளில் சோஷவிலைத்திற்கான போராட்டம் மிகவும் சிக்கலான வடிவங்களை இயல்பாகவே பெறுகிறது. ஸ்தூலமான வரலாற்று அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப்படுவதையும்; சோஷவிலை நிர்மாணத்தின் பொருளாதார; சமூக, அரசியல் நிலைமைகள் கவனத்திற்கொள்ளப்படுவதையும், போராட்டத்தின் ஸ்தூலமான கட்டம் வரையறுக்கப்படுவதையும் அவசியமாக்குகிறது. இவற்றின் சாதனைகளை மதிப்பீடு செய்யும் போது இந்த நிலைமைகளில் இவற்றிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகச் சாதித்திருக்க முடியாதா என்று நாம் நம்மையே கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

பின்தங்கிய நாடுகளில் சோஷவிலைத் திசையமைவுப் புரட்சிகளை ஆரம்பிப்பது சுலபம். ஆனால் அவற்றை இறுதி வெற்றியை நோக்கி இட்டுச் செல்வது கஷ்டம் என வெளின் எச்சரித்தார். நவீன தொழில்துறையினதும் விஞ்ஞான—தொழில்நுட்பத் தளத்தினதும் அடிப்படை சோஷவிலை மாளிகையைக் கட்டி எழுப்புவதில் வெகுஜனங்களின் ஆற்றல் முழுமையாகத் திரட்டப்படுவது அவசியம். சரியான பாதையில் துரிதமாக முன்னேற்றி செல்வதற்கு நாட்டின் முன்னேற்றமான அரசியல் சக்தி சோஷவிலை இலட்சியம் பற்றி தெளிவான கண்ணேட்டத்தைக் கொண்டிருப்பது அவசியம்.

நபோசி ஜினாஸ் தி செலாவர்மெனி மிர் இல: 4, 1980

சோ. சோ. கு. ஓ: வேலையில்லாத்திண்டாப்பமற்ற...

யுகப்படுத்தியமை, நிலங்களை தேசியமயப்படுத்திவேற்றை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளித்தனம் என்பதையும், கிராமப்புறங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஏணை சீர்திருத் தங்களுக்குட வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தினைக் குறைப்பதற்கு பெருமளவில் உதவிசெய்தன.

இப்பிரச்னையைப் பூண்மாகத் தீர்த்துவைப்பதற்கு தொழிலாளி, விவசாயிகளின் ராஜ்யம் காத்திரமான பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. உழைக்கும் மக்களின் பொருளாயத அந்தஸ்தத்தினை திட்டமிட்டமுறையில் மேம்படுத்துவதையும், நாட்டளாவிய அளவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு எதிராகப் போராடுவதையும் கடமையாகக் கொண்ட தொழிற்துறை மக்கள் கொமிலாறியேற்று (அமைச்ச) உருவாக்கப்பட்டமையைக் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டும். 1917 முசம்பர் மாதத்தில் சோவியத் அரசாங்கம் விசேஷ ஆக்ஞானியான் றின் மூலம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு எதிரான காப்புறுதி முறையொன்றினைக் கொண்டு வந்தது. வேலையில்லாததுண்டாட்டத்திற்கு எதிராக காப்புறுதிமுறையெய்கள் உடைகில் முதலாவதாக அறிமுகப்படுத்திய நாடு சோவியத் ஒன்றியமோகும். வேலையற்றவர்கள் தொழிற்பரிவர்த்தனை நிலையங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டார்கள், இவர்களுக்கு பணக்கொடுப்பன வகனும், இவசசமான உடைகளும் வழங்கப்பட்டன; வேலையற்ற இளம் மக்களுக்கென உணவுச்சாலைகளும், விடுதிகளும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. இவையாவும் ஏதோவொரு வகையில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் பழுவினைக் குறைத்தன.

கட்சியின் எட்டாவது காங்கிரஸ் (1919) எதிர்காலத் திற்கான தனது செயற்திட்டத்தில் நாட்டில் கிடைக்கக் கூடிய வகையிலான செயற்பாடுகளை முன்வைத்தது. இவை மிகச்சிறந்த பலாபஸ்களைத் தந்தன. எவ்வாறிருந்த போதிலும் உள்நாட்டு யுத்தம் மாடிவடைந்தபோது (1920) வேலையில்லாதோர்கள் ரண்ணீக்கை மீண்டும் அதிகரித்தது. சமாதானகால நிர்மாணப் பணிகளின்போது வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வீழ்ச்சியடைந்தது, ஆயினும் 1924 ஜூவரி மாதத்தில் வேலையில்லாதோரின் எண்ணிக்கை 1,240,000 ஆக இருந்தது.

பிரதான சிக்கல்கள்

சோவியத் அரசாங்கத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட ளாபங்கள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தினைப் பெருமளவில் உயரச்செய்துள்ளன. பின்தங்கிய விவசாய முறைகளையும், மிகக்குறைந்த வருமானத்தையும் கொண்டிருந்த கிராமப்புற உழைக்களும், மத்தியதர விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியின

சோவியத் சமுதாயம் வாழ்வும் பிரச்சனைகளும்

கே. சுவரேஷ
வினா. கலாந்தி (வரலாறு)

சோ. சோ. கு. ஓ: வேலையில்லாத்திண்டாட்டமற்ற ஐம்பது ஆண்டுகள்

சோவிலைமற்ற உலகில் ஸ்டக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களின் பயங்கரமான சாபக்கேடான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அரை நூற்றுண்டிற்கு முன்னரே சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஓழிக்கப்பட்டுவிட்டது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கெதிரான தனது போராட்டத்தினை எதனைக்கொண்டு, எவ்வாறு சோவியத் ஒன்றியம் ஆரம்பித்தது?

முதலாவது சுவடுகள்

இருபோது அடக்கப்பட்டு, சுரண்டப்பட்டுவந்த ரஸ்ய பாட்டாளி வர்க்கம் 1917 ல் வெற்றிகாரமான மாபெரும் அக்டோபர் சோவிலைப் புரட்சியின் விளைவாக நாட்டின் ஆளும் வர்க்கமாகியது: கட்சியின் தலைவர் மனிதன் கீழ் சோவியத் அரசாங்கம் நாளெரன்றிற்கு எட்டு மனிதன்யால் வேலையின்யும், தேசிய விடுமுறைத் தினங்கள் என்ற பெயரில் நூயிற்றுக்கிழமைகளை வேலையற்ற நாட்களாகவும் பிரகடனப்படுத்தியது, சம்பளத்துடனே விடுமுறைகளை உழைக்கும் மக்களுக்கு வழங்கியது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினைக் குறைத்தது, வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்தக்கூடிய ஏணை பல சமூகச் செயற்பாடுகளையும் அது நடைமுறைப்படுத்தியது. கைத்தொழில்கள், வங்கிக் செயற்பாடுகள், ரயில்வே, கடல், ஆற்றுப் போக்குவரத்துக்கள் என்பவற்றைத் தேசியமயப்படுத்தியமை, உற்பத்தித்துறை மீது தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டினை அறி

ரும் வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிக்கமுடியாமல் அதிகளவு ஊதியத்தைப் பெறும் நோக்கத்துடன் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி திரண்டுசென்றனர். 1924-25ல் ஏறக்குறைய 2 மில்லியன் விவசாயிகள் தங்கள் கிராமப்புறங்களைவிட்டு வெளியேறினார்கள், 1925-26ல் இவ்வெண்ணிச்சை 3.5 மில்லியனை உயர்ச்சியலைடந்தது. இச் சூழ்நிலையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கட்சிக்கும், அரசிற்கும் அதியுரம் முன் வருமிழம் வாய்ந்த பிரச்சினையாக இருந்தது.

தொழிலாளர்களைக் கூலிக்கு அமர்த்துதல் தொழில் பரிவர்த்தனை நிலையங்களுடாக மட்டுமே மேற்கொள்ளப் படவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இப்பணி யைத் திறம்படச் செய்வதற்கென ராஜ்ய அதிகாரிகள், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், வேலையற்றேர் பிரதிநிதிகள் ஆகியோடுக்கொண்ட காத்திரமான கமிட்டிகள் தொழிற் பரவர்த்தனை நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தொழிற் சாலைகள், வேலைத்தலங்கள் என்பவற்றைப் புனரமைத்தல், நிர்மாணப்பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின்போது வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலைகள் வழங்கப்பட்டன. மனிதவலு தேவையான பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் வேலையற்றேரை அனுப்பிவைக்கும் செலவினங்களை அரசே ஏற்றுக்கொண்டது.

பொருளாதார முன்னேற்றம்

சோஷவிலை தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்தியின் உறுதியான வளர்ச்சிவேகமே வேலையில்லாத திண்டாட்டத் தினை முடிவிற்குக் கொண்டுவருவதற்கான பிரதான காரணியாக இருந்தது. சோஷவிலை நிர்மாணத்திற்கான வெளினுடைய திட்டத்தின் முக்கிய மூலகங்களான சோஷவிலைக்கைத்தொழில் மயமாக்கல், விவசாயத்தில் கூட்டுறவு, கலாச்சாரப்புரட்சி என்பனவும் வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண்பதற்குப் பெரிதும் உதவின.

தேசிய பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு துறைகளிலும் இத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தியதன் விளைவாக திட்டமிடப்பட்ட பொருளாதார முகாமைத்துவம் நாடு முழுவதிலும் ஸ்திரமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அத்துடன் உற்பத்திக் கூட்டுறவுகளின் ஸ்தாபிதம் விவசாயிகளிடையே இருந்த காண்டல்களையும் இல்லாதொழித்து விவசாயிகளை வசதிப்படைத்தவர்களாக்கியது.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் முடிவிற்கு கலாச்சாரப்புரட்சிக்கூட பங்களிப்பை நல்கியுள்ளது. இது மக்களின் கல்லி, கலாச்சாரத் தரங்களையும் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி

சியையும் உயர்த்தியது மட்டுமின்றி விஞ்ஞான, கல்வி, கலாச்சார. ஆரோக்கியப் பராமரிப்புத்துறைகளில் அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கான திறனையும் வளர்த்தது.

விவசாயத்தின் சோஷவிலை மாற்றப்போக்கின் ஆரம்ப நாள் முதலே பட்டினத்தில் வேலைதேடும் நிரப்பந்தத்திற்குள்ளான லட்சோப லட்சம் கிராமத்தவர்கள் கிராமங்களிலேயே நிலையான தொழில்களையும், வேலைவாய்ப்புக்களையும் பெற்றார்கள். முன்னர் வேலைதேடி பட்டினங்களுக்குப் பட்டையெடுத்த விவசாயிகள் தமது கிராமங்களிலேயே தங்கினார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மக்கவேகமாக இல்லாதொழிந்து வந்தது. 1930 பெற்றுவரி முதலாந்திகதி 1,200,000 வேலையற்றேரைக் கொண்டிருந்த தொழிற்பரிவர்த்தனை நிலையங்கள் அவ்வாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் நிர்மாணத் திட்டங்கள், தொழிற்சாலைகள் என்பவற்றின் கோரிக்கைகளுக்குத் தேவையான தொழிலாளர்களை வழங்குவதற்குச் சிரமப்பட்டன.

சோஷவிலை மட்டுமே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், வறுமையையும் இல்லாதொழித்து வேலைசெய்வதற்கான உரிமையினை உறுதிப்படுத்தியுள்ளதென்பதை சோவியத் துறை பலமும், ஏனைய சோஷவிலை நாடுகளின் அனுபவங்களும் நன்கு ரூஜாப்படுத்தியுள்ளன.

கொம்யூனிஸ்ட்.இல: 17, 1980

விதாவி ரூபன்

(சோ. சோ. கு. ஒ. சுப்ரீம் சோவியத்தின்
தேசிய இனங்களினது சோவியத்தின் தலைவர்)

சோவியத் மக்களின் ஜக்கிய்

சோஷவிலைத்தின் கீழ் தொழிலாள் மக்கள் தமது சொந்த அதிகாரத்தைத் தவிர வேறெந்த அதிகாரத்தை டிம் அறியமாட்டார்கள் என்று வெளின் காறியது மிகச் சரியானதே எனபதற்கு சோவியத் தேசத்தின் சமூக வாழ்க்கை தக்க சான்றூயிருக்கிறது. முதலாளித்துவத்தின் மேலான சோஷவிலைத்தின் ஒரு மாபெரும் அனுசலம் மக்கள் தம் வாழ்வில் தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய கோட்பாடுகளின் இனக்கமான ஒன்றி ணைவாகும்—இதில் சர்வதேச கோட்பாடுகளே முன்னணிப் பாத்திரம் வகிக்கின்றன. பல்தேசிய சோவியத் ராஜ்யத்தின் அதிகரித்துவரும் பலத்தின் சக்திமிகு தொற்றுவாயையே இது பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது.

முதலாளித்துவத்தை ஒழித்து அடிப்படையான சோஷவிலை மாற்றங்களைச் செய்வதன் மூலமே தேசிய இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணலாமென்று மார்க்ஸம், எங்கெல்சம், வெளினும் விஞ்ஞான பூர்வமாக நிருபித்துள்ளனர். தனது வர்க்க நிலைபாடு காரணமாக பாட்டாளி வர்க்கத் தால் மட்டுமே தேசிய தனிமைப்படுத்தலுக்கு முடிவுகட்டி வித்தியாசமான தேசிய இனக்களுக்கிடையில் ஒருமைப் பாட்டை பலப்படுத்தி மக்களுக்கிடையே புதிய உறவுகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்று மார்ச்சிய—வெளினியம் வலியுறுத்தியுள்ளது.

சர்வதேசிய சகோதரத்துவம் மிக்க ஒரு நாடு

வெளின் தேசிய இனக்கொள்கைக்கான விஞ்ஞான பூர்வ கோட்பாடுகளை வரையறுத்தார். அக்கோட்பாடுகளை சேயற்படுத்த அமைக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தும், சோவியத் அரசின் தும் நடவடிக்கைகளை நேரடியாகவே மேற்பார்வை செய்தார்; முன்னர் ஸார் ஆட்சியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேசிய சோஷவிலை ராஜ்யத்துவத்தின் வளர்ச்சியை நெறிப்படுத்தினார். ஒரு சமஷ்டி ராஜ்யத்தில் (1922) சோவியத் குடியரசுகளை இஷ்டபூர்வமாக இணைக்கின்ற வெளினிய கோட்பாடுகள் சோ. சோ. கு. ஒ. வின் 1924 மற்றும் 1936 அாசியல் யாப்பில் சேர்க்கப்பட்டதோடு 1977 லும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன.

சோவியத் மக்களின் ஜக்கியம்

33

தற்போதைய அரசியல் யாப்பில் 70 வது விதி 'சோவியத் சோஷவிலைக் குடியரசுகளது ஒன்றியம் தேசங்களின் சுதந்திரமான சுயநிர்ணய அடிப்படையிலும் சமத்துவ மிக்க சோவியத் சோஷவிலைக் குடியரசுகளை அடிப்படையிலும் சோஷவிலை சமஷ்டிக் கோட்பாடுகளுக்கேற்பவும் உருவாக்கப்பட்ட பூரணத்துவமான, பல்தேசிய சமஷ்டிராஜ்யமாகும்'. எனக் கூறுகிறது.

தேசத்தின் அதியுயர் அமைப்பான சுட்ரீம் சோவியத் யூனியன் சோவியத் தேசிய இனங்களின் சோவியத் எனிரு சம உரிமை பெற்ற உறுப்புகளைக் கொண்டது.

யூனியன் மற்றும் தன்னட்சிக் குடியரசுகள் இப்போது பெரும்பான்மை தேசம் (நேஷன்) அல்லது தேசிய இனத்தினதும் எனைய எல்லா தேசிய இனங்களினதும் நலன்களுக்கு கூடிய கவனம் செலுத்துகின்றன.

பொருளாதார நலன்களின் தனித்துவம்

சோவியத் யூனியனின் மக்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்பினதும் நட்புறவினதும் பொருளாயத அடிப்படையானது தேசமளவிய சோஷவிலை பொருளாதாரத்தால் ஆக்கப்பட்டது. அது எல்லா யூனியன் குடியரசுகளினதும் தேசிய பொருளாதாரங்களை ஒன்றிணைத்து ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டதோர் அரசாங்க திட்டத்தின் கீழ் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறது; அதுவும் மொத்தபாக ஒவ்வொரு யூனியன் குடியரசின் நலனுக்கேற்பவும் ஒவ்வொரு தேசம் (நேஷன்), தேசிய இனம் என்பவற்றின் நலன்களுக்கேற்பவுமே மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

சோஷவிலைத்தின் இன்றைய நிலையில் பல்தேசிய சோவியத் மச்சளின் பொருளாதார ஜக்கியமானது, பிராந்திய உற்ததிக் கூட்டுச்சளின் ஸ்தாபதம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான பரந்த திட்டங்களை மேற்கொள்வதிலேயே மேலும் மேலும் கால்கோள் கொண்டுவருகிறது. இத் திட்டங்களை நடை முறைப்படுத்துவதானது குடியரசுகளுக்கிடையிலான பொருளாதார இடைத் தொடர்புகளை மேலும் பலப்படுத்துவதோடு அவற்றிற்கிடையிலான ஒத்துழைப்புகளையும் பிளைக்கின்றது.

சோவியத் மக்களுக்கிடையிலான பொருளாதார ஒத்துழைப்பின் முக்கிய அம்சம் குடியரசுகளின் பொருளாதாரங்களிலான நிபுணத்துவத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் ஆழப்படுத்துவதேயாகும். விசேடமாக இத்தான் பயனுறுதியடைய பிராந்திய உழைப்புப் பிரிவினையையும் தேசமளவிய பிரச்சனைகளின் தீர்வுக்கு ஒவ்வொரு குடியரசின் பங்களிப்பையும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

தேசமளவிய உழைப்புப் பிரிவினையில் விசேட நீடி ணத்துவமே மத்திய ஆசிய பொருளாதார பிரதேசத்தை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இயந்திரக் கருவி தயாரிப்பு, சருவிகளைத் தயாரித்தல், இரும்பற்ற உலோக மற்றும் மின் எந்திரவியல் தொழில்கள் என்பவற்றேரு சோவியத் மத்திய ஆசியாவானது தேசத்தின் பிரதான பருத்தக் கேந்திரமாகவும் இயற்கை வாயு, என்னென்ற கால்நடை பொருட்கள் என்பவற்றிக்கான பிரதான பிராந்தியமாகவும் மலர்ந்திருக்கிறது.

ஒரு பொதுப் பொருளாதார மட்டத்திற்குக் குடியரசுகளைக் கொண்டுவருவதால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவற்றின் உற்பத்திச் சக்திகளின்றும் உற்பத்தி உறவுகளின்றும் முதிர்ச்சிக் கூறுகளை மக நெருக்கமாக்குவதோடு அவற்றின் இயந்திர மயமட்டங்களின் வித்தியாசங்களை இல்லாமலாக்கி எல்லா யூனியன் மற்றும் தன்னுட்சிக் குடியரசுகளின் பொருளாயத பண்பாடு, தினசரி மற்றும் சமுகத் தேவைகளை விஸ்தாரமாகவே எய்துவதற்கான சம சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்துகிறது.

பண்பாட்டு வளர்ச்சி

கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலை, பழக்க வழக்கம், பாரம்பரியம் முதலிய சமுதாய ஆண்ம வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும் ஒன்றிணைக்கின்ற பல்தேசிய சோவியத் தண்பாட்டு வளர்ச்சியே சோவியத் மக்களுக்கிடையிலான நட்புறவை மேலும் சக்திப்படுத்துவதற்கான ஒரு முக்கியத் தூண்டுதலாசவுள்ளது. மார்க்ஸிய-லெனினிய சித்தாந்தத்தில் நிலையுறுதி கொண்டுள்ள அது உழைக்கும் மனிதனுக்கே பயண்படுகின்ற மெய்யான மனிதாபிமான பண்பாடாகும்.

காலாவதியான பின் தங்கள் சோவியத் யூனியனில் ஒழுக்கப்பட்டுவிட்டது, கல்வி, விஞ்ஞான, பண்பாட்டுத் துறைகளில் பெரும்பனேற்றம் ஈட்டப்பட்டுள்ளது. தேசமெங்கும் கல்விக் கூடங்கள், கலாசார நிலையங்கள், சல்லாரிகள், பல்கலைக்கழககங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு குடியரசிலும் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் வெளியிடப்படுகின்றன. அவ்வாறே விஞ்ஞான கழகங்களும் அராய்க்கீக் கூடங்களும் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

தேசிய பண்பாடுகளின் இடைச்செயற்பாடுகள் இரண்டு வளர்ச்சிப் போக்குகளையே நிலைபெற்றுள்ளன: ஒன்று, ஒவ்வொரு தேசிய பண்பாட்டின் செழிப்பு; மற்றது எல்லாத் தேசிய பண்டாடுகளும் பிணைந்து வளமுறைத்தும் அவை ஒன்றையொன்று நெருங்கிவருவதுமாகும். முற்போக்கான தேசிய அமசங்களின் (சர்வதேச இயைபுடையவை) வளர்ச்சிப் போக்கில் தேசிய பண்பாடுகளின் செழிப்பைக் காணலாம். ஒவ்வொரு தேசிய பண்பாட்டுலும் சர்வதேசக்

கூறுகளின் வளர்ச்சியே சோஷலிஸ ராஜ்யங்கள் பொது முறைகளை வளர்த்துவருவதைக் காட்டுவதாயிருக்கிறது.

சோஷலிஸம் மொழியியல் வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஏனெனில் சோஷலிஸமான துபேசுவோரின் தொகை வித்தியாசமின்றி எல்லா மொழிகளுக்கும் சம உரிமைகளையும் சம சந்தர்ப்பமும் அளிக்கிறது. சோவியத் யூனியனில் எந்த மொழியும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை, உதாசீனப்படுத்தப்படவில்லை.

அரசியல் யாப்பின் 116வது விதி இப்படிக் கூறுகிறது: “சோ. சோ. கு. ஓ.வின் சட்டங்களில் சோ. சோ. கு. ஓ. சுப்ரீம் சோவியத்தின் முடிவுகளும் ஏனைய சட்டங்களும் யூனியன் குடியரசுகளின் மொழிகளில் சோ. சோ. கு. ஓ. சுப்ரீம் சோவியத் தலைமைக் குழுவின் தலைவர் மற்றும் செயலாளரின் கெயொப்பங்களுடன் வெளியிடப்படும்”. 159வது விதி “நீதிமுறையிலான நடவடிக்கைகள், யூனியன் குடியரசின், சுயாட்சிக் குடியரசின், சுயாட்சிப் பிராந்தியத்தின் அல்லது சுயாட்சிப் பகுதியின் மொழியில் அல்லது உள்ளுரில் பெரும்பான்மையான மக்கள் பேசும் மொழியில் நடத்தப்படும்” எனக் கூறுகிறது.

ஒவ்வொரு சோவியத் பிரஜையும் தத்தமது சொந்த மொழியிலேயே சிறுவகுப்புகளிலிருந்தே கல்விகற்க முடிகிறது. சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் அங்கு 94 மொழிகளில் போதனைகள் இடம்பெறுகின்றன. நடுத்தரக் கல்வி வரை பயில்வது கட்டாயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சோ. சோ. கு. ஓ. வில் 52 மொழிகளில் நடுத்தரக் கல்வி போதிக்கப்படுகிறது.

அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன் ரஷ்யன் தவிர்ந்த தேசத்தின் ஏனைய மொழிகளில் வந்த புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை 6 சுதைவித்திற்கும் குறைவாக இருந்தது பல தேசிய மொழிகளில் (இவற்றிற்கு விபி இருக்கவில்லை) புத்தகங்களே இருக்கவில்லை. சோவியத் யூனியனில் 89 சோவியத் பொழிகளில் நூல்களும் பிரசரங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன. பல மொழிகளுக்கான லிபிகள் அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பின்னரே உருவாக்கப்பட்டன.

சோவியத் யூனியனின் தேசங்களுக்கும் (நேஷன்), தேசிய இனங்களாகுமிடையிலான பன்முக உறவுகள் ஒரு சர்வதேச மொழியினால் இணைக்கப்படுகின்றன. இது ரஷ்ய மொழியாகும். இந்த மொழியின் மூலமே சோஷலிஸ வளர்ச்சிக் காலத்தில் சின் கணக்கான சோவியத் தேசங்களும் (நேஷன்) தேசிய இனங்களும் உலகிற்கு முதற்கட்டவையாகத் தம்மைப்பற்றியும் தமது எய்தலகளைப் பற்றியும் கூறின் சோ. சோ. கு. ஓ. வின் தேசிய மொழிகளினது வளர்ச்சியின் சக்திமிது ஊங்க சக்தியாக ரஷ்ய மொழி இருக்கிறது. அது அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கிறது. அனைவரையும் ஒரு குடும்பத்தவராக்குகிறது.

பொலிடிசெஸ்டேயோ சமுப்ரஸோவனியே, இல: 12 1981

சோவீஸமுய் நீண்டைய் உலகும்

பொருளாதார பின்தங்கலிலிருந்து மீள உதவும் சோ. சோ. ஞ. ஒ.

உலக அரசியல் விவகாரங்களில் அதிகரித்துவருகு சோஷலில் நாடுகளின் செல்வாக்கானது, தனிப்பட்ட நாம் களுக்கும் அவை சரண்டப்படுவதற்கும் எதிரான பாடு பாடுகளைக் களையச்சூடிய புதிய கோட்பாடுகளுக்கமைவாக சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளைப் படிப்படியாக புரை மைப்பதற்குரிய சாதகமான சாத்தியப்பாடுகளை ஏற்படுத்திற்று.

இப்போது புதிதாக விடுதலையற்ற ஆபிரிக்க, ஆசிய, தெற்கு மற்றும் மத்திய அமெரிக்க நாடுகள் புதிய தோர் சர்வதேச பொருளாதார ஒழுங்கை ஏற்படுத்துவதற்காக மேலும் மேலும் தீர்மானமாக முன்வருகின்றன. இந் நாடுகளின் கோரிக்கைகள், தமது இயற்கை வளங்கள் மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மீது தமது ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதாயிருக்கின்றன. சுய நிரணய உரிமை, பிரதேச பூரணத்துவம் மற்றும் பல்தேசிய இனையங்களது நடவடிக்கைகளின் மீது கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவது போன்ற உரிமைகளை அவை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

ஏகாதிபத்தியமே பொறுப்பாளி

காலனித்துவத்தினதும் நவகாலனித்துவத்தினதும் பிடிகளிலிருந்து சுதந்திரம் பெறுவதற்கான வளர்முக நாடுகளின் எத்தனிப்பையும், அவை தமது பொருளாதார போராட்டம் போன்றவற்றையும் சோஷலில் நாடுகள் நியாயமாலைதென்று ஏற்கின்றன.

அபிவிருத்தியடைந்துவருகின்ற உலகிற்காக தமது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 0.7 சதவீதத்தை எல்லாத்தொழில் வளர்ச்சியுற்ற நாடுகளும் ஒதுக்க வேண்டும். என்ற வளர்முக மற்றும் சோஷலில் நாடுகளின்

பொருளாதார பின்தங்கலிலிருந்து மீள உதவும்...

37

கோரிக்கைகளுக்கெதிரான சில நாடுகளின் கண்மூடித்தனமான போக்கை சோஷலில் நாடுகள் வன்மையாக எதிர்க்கின்றன. முன்னாள் காலனித்தாடுகளின் பொருளாதார பின்தங்கலுக்கான பொறுப்பிலிருந்து தப்பிக்குத்துக்கொள்ள முனையும் ஏகாதிபத்தியம் வளர்முக நாடுகள் கூறும் சில குறைபாடுகளையும் சோஷலில் உலகின்மீது சுமத்துவே எத்தனிக்கின்றது. புதிதாக விடுதலையற்ற நாடுகளிலுள்ள சுரண்டாக்கு யார் பொறுப்பு என்ற பிரச்சனை வரும்போது ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளுடன் சோஷலில் நாடுகளையும் சமமாக்க முனையும் நோக்கம் கொண்ட “பண்க்கார வறிய நாடுகள்” என்ற கருத்தின் மூலமும் மேற்குறிப்பிட்ட எத்தனிப்பு நடக்கிறது.

சமமான பங்காளிகள்

எந்த சமூக அமைப்பைக் கொண்டிருக்கின்றன, எவ்வித பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றன என்ற பாகுபாடின்றி எல்லா நாடுகளுக்கும் சமத்துவம், நீதி, இறைமை உரிமைகளை மதித்தல் என்ற நிலைப்பாட்டியிருந்தே சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளை புரை மைப்பது தொடர்பான பிரச்சனைகளை உலக சோஷலில் அனுகூகிறது.

ஒரு நண்பன் அல்லது நேசநாடு என்ற நிலையிலிருந்தே வளர்முக நாடுகளுக்கு சோஷலில் நாடுகளால் உதவியளிக்கப் படுவதோடு பொது எதிரியான ஏகாதிபத்தியம், காலனித்துவம், நவகாலனித்துவத்தை எதிர்த்த போராட்டத்திற்கு ஆதரவளிப்பதாயுமிருக்கிறது. ப. பொ. உ. க. மூலம் சோஷலில் நாடுகள் 90 வளர்முக நாடுகளுக்கு பொருளாதார, விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்குகின்றன. ஆசிய, ஆபிரிக்க, வத்தீன் மெரிக்காவின் சுமார் 4500 தொழிற்சாலை மற்றும் முக்கிய திட்டங்களுக்கு ப. பொ. உ. க. உதவியளிகள் தொழிற்சாலை இன்று இயங்கிவருகின்றன.

இவ்விடு அமைப்பு நாடுகளுக்குமிடையிலுமான வர்த்தகமும் அதிகரித்துள்ளதோடு மேலும் பல மாற்றங்களும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. ப. பொ. உ. க. வின் வளர்முக நாடுகளுக்கான ஏற்றுமதிகளில் இயந்திரங்கள், சாதனங்கள், மூலாதாரமான பொருட்கள் என்பனவற்றின் விகிதாசாரம் அதிகரித்துள்ளது. இது இப்போது சுமார் 50 சதவீதமாகும் (இது தொழிற்சாலை இயந்திரங்களுட்பட வருமானங்களுக்கான ஏற்றுமதியான மொத்த பெறுமதியிலாகும்.) இவ் ஏற்றுமதிகளுக்காக சோஷலில் சமாஜ நாடுகள் வளர்முக நாடுகளிலிருந்து அவற்றின் பாரம்பர்யப் பொருட்களையே பெற்றுக் கொள்கின்றன.

சோஷலில் மற்றும் வளர்முக நாடுகளுக்கிடையில் அதி கரித்துவரும் வர்த்தகம், பொருளாதார, விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப பின்புதுகள் என்பன ஏகாதிபத்தியத்தைச் சார்ந்திருக்கும் நிலைமையை நவீவருத்துறின்றன. எனவே அதிக பொருளாதார உதவி, சீர்த்திருத்தப்பெற்ற வர்த்தக நிலைமைகள் போன்ற இந்நாடுகளின் கோரிக்கைகளின்போது ஏகாதிபத்திய சக்திகள் சலுகைகளை வழங்கும் நிர்ப்பந்த மும் ஏட்பட்டுள்ளது.

பொலிடிசெஸ்கயா சமூஹஸோ வனியே
இல 12, 1980

இரண்டாவது உலக யுத்தம் புகட்டிய பாடங்கள்

1981 ஜூனில் சோவியத் யூனியன் மீது பாகிஸ்ட் ஜேர்மனி கபத்தனமான தாக்குதலைத் தொடுத்து 40 ஆண்டுகள் நிறைகின்றன. கடந்த காலத்தைப் பற்றி, என் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் சிந்திக்கும் போது ஒருவர் மனதில் கேள்வியென்று எழுதுகின்றது: ‘‘நிஜத்தில் 1930களில் இந்தப் பிரளயத்தைத் தவிர்க்க மார்க்கம் இருக்கவில்லையா?’’

1980க்கள் ஒரு சில அம்சங்களிலாவது 1930க்களை நினைவு படுத்தவில்லையா? மனித குலத்தை அச்சுறுத்துகின்ற யுத்த அபாயத்தைத் தவிர்ப்பது சாத்தியமானதா?

முன்னைய கேள்விக்குப் பதிலளிப்பதானால் ‘‘ஆம்’’ என்றே கூறவேண்டும்: இரண்டாவது கேள்விக்கான பதில் ‘‘இன்று அது சாத்தியமானதே’’

1930களில் சர்வதேச உறவுகளின் வளர்ச்சிப் போக்கு எவ்வாறிருந்தது?

‘சோவியத் அச்சுறுத்தல்’ என்ற பழைய பஸ்லவி

எடுத்த எடுப்பில் ஒரு அரசியல் அறிஞருக்கு 1930க்களில் மேற்கு நாடுகளினது தலைவர்கள் கடைப்பிடித்த குருட்டுத்தனமான போக்குத்தான் மனதில் படும். ஒரு உலக யுத்தத்தை தவிர்ப்பதற்குத் துணை நிற்காதது மட்டுமன்று அவர்கள் தமது நடவடிக்கைகள் மூலம் யுத்தத்துக்குத் தூப மிட்டனர்.

— அது 1930க்களின் நடுப்பகுதி. உலகம் முழுவதும் கவலை கொண்டிருந்த தருணம் அது. ஐரோப்பாவின் நடுமையத்தில், சர்வதேச உறவுகளைத் திட்டமிட்டாரீதுயில் வேண்டுமென்றே நச்சுப்படுத்துகின்ற ஒரு நாடு—ஜேர்மனி தூக்குகின்றது. அது பகிரங்கமாக ஒரு ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்துக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

அண்டையைல் நாடுகளின் மீது நியாயமற்ற ரீதியில் பிராந்திய பாத்தியதைக் கோரிக்கைகள் விடப்படுகின்றன. நாட்டினுள் இராணுவ முஸ்திபுகள் முழுமூரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன இதே வேளையில் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக மாபெரும் பிரசார இயக்கம் நடத்தப்படுகின்றது.

சோவியத் யூனியன் பாலான் தனது விரோதத்துக்கு ஜெர்மனி காட்டிய காரணம் என்ன? “சோவியத் அச்சுறுத் தலி” விருந்து உலகினைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதே அதனது பிரதான சுலோகமாக இருந்தது. ‘மாஸ்கோவின் அபாயகராமான திட்டங்கள்’ பற்றி பூர்ஷாவா பத்திரிகைகளில் பக்கம் பக்கமாக அறிக்கைகள் இருக்கக் கூற ஏச்சாட்டுகளை மேற்கு ஜேரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் மூள்ள ஜெனரல்கள் அப்படியே செவிமடுத்து. ‘செம்படையின் தாக்குதலு’க்குப் பதில்தி கொடுப்பதற்காக தமது ஆயுத பல்த்தை அதிகரிக்கும் முஸ்திகுகளில் இறங்குகின்றனர்.

ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் அரசியல் சித்தாந்தத்தை மேற்கூரை பகுந்து கொண்டது என்றால் சொல்ல முடியாது. இதற்கான காரணம் வேறுபட்டது; ஒரு ஆக்கிரமிப்பு ஆட்சிபீடும் வெறித்தனமான சோவியத்-விரோதக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்றது. மேற்கு நாடுகளுக்கு இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகப் போய் விட்டது.

தம்முடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணுவோரை ஹிட்லர்கள் கூட்டியிழுத்து விடுவார்கள். ஆனால், அப்போதைக்கு இரு தரப்பினரும் வாணாவிருந்தனர்: 1930க்களில் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராகச் சூழ்சிகள் செய்வதன் மூலமும், அதனது சிறிய அண்டையைல் நாடுகளை (ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லவாக்கியா) ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் தயவில் விட்டுவிட்டால் அது தமக்கு ஒரு நல்ல பேரமாக அமையும் என பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்கள் என்னிடனர்.

பொறியில் அகப்பட்டது யார்?

ஹிட்லர் ஒன்றின் பின் ஒன்றாகப் பல நிபந்தனைகளை விடுத்துக் கொண்டிருந்தான். பிரான்கம், பிரிட்டனும் ஒன்றின் பின் ஒன்றாக இந்த நிபந்தனைகளுக்கு இனங்கி வந்தன. 1938ல் ஜெர்மனி ஆஸ்திரியாவைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டது. இது பற்றி ஸண்டனிலும், பாரிஸிலும் அதிருப்தி தெரிவிக்கப்பட்ட பொழுதிலும், ஆஸ்திரியாவைப் பாதுகாக்க எவரும் முன்வரவில்லை. இப்போது செக்கோஸ்லவாக்கியாவின் முறை வந்தது. 1938 இலையுதிர் காலத்தில் செக்கோஸ்லவாக்கியாவின் தலைவரித் தாலிமையில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. சோவியத் யூனியன் செக்கோஸ்லவாக்கியாவுக்கு ஆதரவு வழங்க முன்வந்தது. இந்த ஆதரவுடன் பிரிட்டன் தும் அமெரிக்காவினதும் ஆதரவு சேர்ந்திருக்கு மானால் ஜெர்மனியைக் காட்டிலும் பல மடங்கு அதிகமான படைப்பலமாக அது அமைத்திருக்கும். தலாதியரும் (1938ல் பிரெஞ்சு பிரதமராக இருந்தவர் சாம்பர்ஸ் னும் (பிரிட்டிஷ் பிரதமர்) ஒரு உறுதியான நிலைபாட்டினை எடுத்திருந்தால், ஜெர்மனி எவ்விதத்திலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இறங்கியிருக்காது என நூரம்பேர்க் வழக்

கிண்போது சாட்சிய-மளிக்கையில் ஹிட்லர் இராணுவத்தின் உயர்பீடு முதல்வர் மாஸ்ஷல் கெஸ்டல் கூறியிருந்தார்.

வண்டன், பாரிஸ், வாலிங்டன் ஆகியன் ஜெர்மனியைப் பொறுத்து அச்சும் கொண்டிருக்கவில்லை; ஜெர்மனியின் நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக்கட்டடையிடவும் துணியவில்லை. இது ஜெர்மனி தனது இராணுவத் தயாரிப்புகளை மேலும் பலப் படுத்திக் கொள்ள துணை செய்தது. 1930க்களில் நிலவரம் இவ்வாறு இருந்தது. 1933க்களின் பின்னர் என்ன நடந்தது?

1938 செப்டம்பர் 29ல் மூனிச் மகாநாடு நடைபெற்றது. ஜேரோப்பாவினதும் முழு உலகினதும் தலைவிதி சம்பந்தப்பட்டதாய் இம்மகாநாடு இருந்த பொழுதிலும், நால்வர் மட்டும்—ஹிட்லர், அவரது கூட்டாளி முலோவானி, பிரிட்டிஷ் பிரதமர் சாம்பர்ஸ், பிரெஞ்சுப் பிரதமர் தலாதியார்—ஆகியோர் தமது நூங்கிய சகாக்களுடன் இம் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர் வேறு எவ்வாறும் இம் மகாநாட்டுக்கு வரவழைக்கப்படவில்லை ஹிட்லர் கூறியவற்றுக் கெல்லாம் பிரிட்டனும், பிரான்கம் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன. செக்கோஸ்லவாக்யாவிலிருந்து சுடேதிஸ் பிராந்தியம் தண்டாடப்பட்டு ஜெர்மனியுடன் இணைக்கப்பட்டது. சோவியத் யூனியன் வழங்க முன்வந்த இராணுவ உதவியையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த செக்கோஸ்லவாக்கிய அரசு சரணடைந்தது:

மூனிச் மகாநாட்டுக்குப் பின்னர், முதலாவது உலக யுத்தம் (1914-1918) நடைபெற்றதன் பின்னர் ஜேரோப் பிய கண்டத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அரசியல் அமைப்புத் தகர்ந்தது. ஆக்கிரமிப்பாளனின் இலக்கு மாஸ்கோவினையே நோக்கி இருந்ததால் ஸண்டனே அல்லது பாரிஸோ அல்லது வாலிங்டனே எதற்கும் எதிர்ப்புக் காட்டவில்லை. அவற்றின் முக்கிய நோக்கும் இதுவாகத்தான் இருந்தது.

ஹிட்லரின் தலைமையில் ஒரு பாரிய சோவியத்-விரோத அணியொன்று உருவாகிவருகின்றது என்ற செய்தி பலமாக அடிப்பட்டது. ‘கொமின்ரேன்—எதிர்ப்பு உடன்படிக்கை’ என்ற பெயரில் ஜெர்மனியும், இத்தாவியும், ஐப்பானுடன் ஒரு அரசியல் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டன. இது நிறுத்தில் ஒரு சோவியத்-விரோத உடன்படிக்கையே. ஒரே சமயத்தில் மேற்கிலிருந்தும் சிமூக்கிலிருந்தும் சோவியத் யூனியன் தாக்குவதே ஹிட்லரின் நோக்கமாக இருந்தது.

ஜெர்மனிக்கு வெளியே, சோவியத்-விரோத பேரணி பற்றிய கடை அமெரிக்காவுக்கு உற்சாக முட்டுவதாக இருந்தது. அமெரிக்காவும் நாளை என்ன நிகழும் என்பதைச் சட்டை செய்யவில்லை. ஆனால், குறுகிய காலத்தினுள் அமெரிக்காவுக்கு அது விட்ட தவறுக்கான தண்டனை—பலிபிக் கடற்படையின் தோல்வி—கிடைத்தது.

ஆக்கிரமிப்பானானுடன் செய்து கொண்ட மாண்பு கெட்ட மூனிச் உடன்படிக்கைக்கு திரைமறைவில் ஊக்கம் வித சக்திகளில் அமெரிக்காவும் ஒன்று. சோவியத் யூனி ஹிட்ஸ் ஆக்கிரமிக்கும் பட்சத்தில், மேற்கு நாடுகள் சோவியத் யூனியனுக்கு உதவுமா எனப் பாரிஸிலிருந்த போலந்து ராஜதந்திரி அமெரிக்க ஸ்தானிகர் புகலீட்டைக் கேட்ட போது, 'இஸ்லை' என்ற பதிலே வந்தது. 1938 அக்டோபர் இறுதியில், மூனிச் மகாநாட்டுக்கு ஒரு மாதத்தின் பின்னர், பாசிஸம் கிழக்கை நோக்கி முன்னேறும் பட்சத் தில் ஜெர்மனியோ அல்லது வேறு பாசிஸ்ட் நாடுகளோ மேற்கத்தைய ஐனநாயக நாடுகளுடன் மோத வரமாட்டா என மாஜி அமெரிக்க ஜனதுபதி எச். ஹுல்வர் நம்பிக்கை தெரிவித்திருந்தார்.

மேற்கு நாடுகளுடைய எதேச்சையான ஆதரவுடன் பாசிஸ்ட் ஜெர்மனி தொடர்ந்து தன்னை இராணுவமயப் படுத்த தொடங்கியது. இந்த இராணுவ முஸ்திபுகள் எல்லாம் யாருக்கு எதிராக?

ஹிட்லர் தற்போது தனது மூனிச் பங்குதாரர்களை தந்திரமாக ஏமாற்ற ஆரம்பிக்கின்றான். 1939 மார்ச்சில் அவர்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை "மீறும்" வகையில், செக்கோஸ்லவாக்கியா முழுவதையும் தன் வசமாக்கி அங்கு நிலை கொண்டுவிடுகிறான் ஹிட்லர். அடுத்து, போலந்தின் முறை வந்தது.

ஹிட்லரின் கட்டத்தனமான திட்டங்கள் குறித்து தமக்கு எதுவும் தெரியாது என மேற்கு நாடுகள் பின்னர் கூறின. இதுவும் ஒரு பொய்ப் பிரகடனமே.

ஹிட்லரின் திட்டங்கள் பற்றி அவை அறிந்திருந்தன. ஜெர்மனி நேரடியாக சோவியத் யூனியனைத் தாக்கும் என அவை இறுதிக் கண்மவரை நம்பின. இதே வேளையில், பிரிட்டீன் யும் பிரான்ஸையும் ஏமாற்றிக் கொண்டு மேற்கு நாடுகளைத் தாக்குவதற்கான தயாரிப்புகளை ஹிட்லர் தொடர்ந்து மேற்கொண்டான.

வரலாறு காட்டும் உண்மை

இக்காலகட்டத்தில் சோவியத் யூனியனில் என்ன நடை பெற்றது என்பதைப் பார்ப்போம். ஹிட்லரைதடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஐரோப்பாவில் ஒரு கூட்டு பந்தோபஸ்து அமைப்பினை நிறுவுவது எனபதே 1930க்களில் சோவியத் யூனியனின் ஒரே நிலைபாடாக இருந்தது. தலைவரவேஜாகள் காட்டும் பிரசாரம். 1939 செப்டம்பர் 21ந் திங்கி, அதாவது, மூனிச் உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்படுவதற்கு 8 நாட்களுக்கு முன்னர், மாஸ்கோ சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. சோவியத் துயதிப்படைகள் உலார் நிலையில்

வைக்கப்பட்டன. செக்கோஸ்லவாக்கியாவுக்கு துரிதமான தும் காத்திரமானதுமான உதவியை வழங்குவதற்கான ஆயத்தங்களை மேற்கொண்டது.

செக்கோஸ்லவாக்கியா தன்னைப் பாதுகாக்க உதவி கேட்கும் பட்சத்தில் பிரான்ஸில் பங்கெடுப்பின்றியே இந்த உதவிகளை வழங்க சோவியத் யூனியன் தயாராக இருந்தது.

செக்கோஸ்லவாக்கிய மக்கள் போராடத் தயாராக இருந்தனர். ஆனால் மேற்குலகுமெளனம் சாதித்தது. சோவியத் ராஜதந்திரம் தனியாக இயங்கியது. ஆனால் இந்தநேரத்தில் மேற்கு இரட்டை வேஷம் போட்டது ஐரோப்பாவில் ஒரு கூட்டு பந்தோபஸ்து அமைப்பினை நிறுவுவது பற்றிய சோவியத் பிரேரணை நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராகப் பரஸ்பரம் இராணுவ உதவி வழங்குவது பற்றி மராஸ்கோவில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் குலைந்து போயின.

இன்று முதலாளித்துவ உலகில் அவர்கள் இவையெல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டார்களா? ஒன்று மட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. 1930க்களில் ஆக்கிரமிப்பானானுக்கு இறுக்கணம்வரை மேற்குலகு ஆதரவளிக்காதிருந்தால் ஒரு பிரயையம் நடைபெறுமாவுக்கு நிலைமை முற்றியிருக்காது.

நாம் வாழுகின்ற இன்றைய நாட்களிலும் உலகம் ஆழந்த கவலை கொண்டுள்ளது. மற்றைய நாடுகளைத் தியங்கள் மீது பாத்தியதை கொண்டாடுவதை மூலமும், அண்டையல் நாடுகளை அச்சுறுத்துவதை மூலமும், இணக்க அமைதிப்போக்கினுக்கு குழிப்பறிப்பதன் மூலமும், டக்கரங்கமாகவே யுத்த மூலத்தீவுகளை மேற் கொண்டுருவதன் மூலமும் பிற்போக்கு ஏகாதிப்திய சீக்திகள் இன்று உலகில் யுத்த பீதியை உருவாக்கி வருகின்றன.

நிறுத்தில் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையின் கொதிதளங்கள் ஐரோப்பாவில் இல்லை. ஆனவும் அமெரிக்காவிலும் ஆசியாவிலும் கொதி தளங்களுக்கு மேற்கு ஐரோப்பிய சக்திகள் சிலதுபமிகின்றன. ஆனால், பிரச்சினையின் அடியாழத்தை நாம் நோக்குவோமாயின் 1930க் கஞ்சுகும் இன்றைய நிலைமைக்கும் என்ன வேறுபாடுள்ளது? பதட்ட நிலை உலகம் முழுவதையும் தழுவியுள்ளது. ஆனால், சோஷலிஸத்தின் மென்னியைத் திருக் எவருக்கும் உரிமை இல்லை.

எனவே, கடந்த காலம் புகட்டிய பாடங்களினை வரலாற்றியலாளர்கள் மட்டும் நினைவில் நிறுத்த வேண்டுமென்பதில்லை. ஐரோப்பா, ஆசியா, அமெரிக்கா ஆகிய கண்டகளை சார்ந்த ஒவ்வொருவரும் இப்பாடங்களை நினைவு கூர வேண்டும்.

வளரும் நாடுகளின் இன்றைய பிரச்சினைகள்

கெளரவம் உயர்கிறது

புதலாளித்துவத்தின் பொதுவான நெருக்கடியேன் றின் பின்னைக்கு எதிராக கூட்டுச்சேரா இயக்கம் இரண்டு பிரதான அம்சங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதில் முதலாவது அம்சம் உலக சோஷவிலஸ்ததின் உருவாக்கமும் அதனுடைய வளர்ச்சியும், இரண்டு சமூக-பொருளாதார முறைகளை உள்ளடக்கிய உலகப் பிரிவுமாகும். அடுத்த அம்சம் ஏகாதிபத்திய கலோனியல் முறையின் வீழ்ச்சியின் விளாவாக, சர்வதேச உறவுகளில் இப்போது பிரதான பாத்திரத்தை வகிக்கும் முன்னைய கலோனியலில், அரைக் கலோனியலில் அமைப்புக்குள் இருந்த நாடுகள் சுதந்திரராஜ்யங்களாக உதயமாகியதாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஏகாதிபத்தியவாதிகளினதும், நியோ கலோனியல்வாதிகளினதும் தொடர்ச்சியான சுதிமுயற்சிகளிலிருந்து அரசியல், பொருளாதார சுதந்திரத்தினை வலிமைப்படுத்திப் பாதுகாத்தல், தங்கள் பொருளாதார, அபிவிருத்தியே

ஒன்று துறிதப்படுத்தல் போன்ற பொதுவான இலக்குகளையே கூட்டுச் சேரா நாடுகளில் பெரும்பான்மையானவை கொண்டிருக்கின்றன.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் இறுதிப் பகுதி யில் (1939-1945) ஏகாதிபத்தியச் சக்திகள் சோஷவிஸ்த திற்கு எதிராகப்போரிடுவதற்கும், ஆகியா, ஆபிரிக்கா, வத்தீன் மெரிக்கா ஆகியவற்றிலுள்ள தேசிய விடுதலை இயக்கங்களை நசுக்குவதற்கும் திட்டமிட்டிருந்தன. சுயபாது காப்பு நலவன் களின் தேவையின் பொருட்டு சோஷவிஸ நாடுகள் தமக்கெனச் சொந்தமான பாதுகாப்பு அணி யொன்றை—வார்ஸோ டூப்பந்த அமைப்பு (1955)— உருவாக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. உலகு இரண்டு வேறுபட்ட இராணுவ—அரசியல், சமூக—பொருளா தாரக் குழுக்களாகப் பிரிக்கையுற்ற குழ்நிலையிலேயே கூட்டுச் சேராமை என்ற எண்ணக்கரு உதயமாகியது.

1961 செப்டம்பர் மாதத்தில் கூட்டுச்சேரா நாடு களின் முதலாவது மகாநாடு பெல்கிரேட்டில் (யுக்கோஸ் லாவியா) கூட்டப்பட்டபோது இவ்வியக்கத்தின் ஸ்தாபகர் களில் ஒருவரான ஜவஹர்லால் நேரு, “கூட்டுச்சேராமை” என்ற பதம் எதிர்மறை வடிவத்தைக் கொண்டிருந்தபோதும் இராணுவ இலக்குகள், அணிகள், ஒப்பந்தங்கள் என்பவற்றின் பெயரில் கூட்டுக்கள் உருவாக்கப்படுவதை மறுதலித்தல் என்ற நேரிடையான அர்த்தத் திளைக் கொண்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டார். இதனாற்தான் நாங்கள் இந்த அணிகளிலிருந்து விலகிநின்று சமாதானத்தை மேலுயர்த்துவதற்காக எமது சொந்தப் பலத்தின் மீது தங்கியிருக்க விரும்புகிறோம் என்று நேரு மேலும் குறிட்டிட்டார். கூட்டுச்சேரா நாடுகள்மீது ஏகாடிபத்திரிக்கை வரித்து சுமத்தப்பட்ட நடுநிலைக்கொள்கையின் நாங்கள் நிராகரிக்கிறோம். சுதந்திரமும், நீதியும் பயமுறுத்தலுக்குட்பதெத்தப்படும்போது, ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும்போதும் ஒருவரால் நடுநிலைக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கமுடியாது, கடைப்பிடிக்கவும் கூடாது என்று நேரு வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறே, நடுநிலைத் தன்மையைவிட ஏகாதிபத்தி யம், கலோன்யீஸ்ஸம், நியோ கலோனியலிலை என்பவற் றிற்கு எதிரான, சமாதானம், பந்தோபஸ்த்து என்பவற் றிற்கான காத்திரமான முயற்சிகளே கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் தலையாய அம்சங்களாக உள்ளன. இவைகளே கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் அடிப்படை இலக்குகளாக இன்றைவரை இருந்துவருகின்றன. விடுதலையடைந்த நாடுகளை ஏகாதிபத்திய அரசியற் செல்வாக்கின் எல்லைக் குள்ளும், ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரச் சார்பினுள்ளும்

வைத்திருக்கும் முயற்சிகளுக்கு எதிராக சர்வதேச அரங்கில் கூட்டுச்சேரா இயக்கம் வொகுண்டெழுந்து வலிமைபெற்று வருகிறது. இருபது ஆண்களென்பது இயல்பாகவே வரலாற்றுரீதியில் மிகக்குறுகிய காலப்பகுதி யாகும். இவ்வாறுந்த போதிலும் தனது 20 ஆண்டுகால வாழ்க்கையில் கூட்டுச்சேரா இயக்கம் விடுதலையடைந்த நாடுகளின் பாரிய பொது ஜனநாயக இயக்கமாகவளர்ச்சியடைந்துள்ளது. பெல்கிரேட் மாநாட்டில் 25 நாடுகளே கலந்து கொண்டன, ஆனால் இப்போது இந்த இயக்கம் 100க்கும் அதிகமான நாடுகளையும் 1,500 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. உலக வளர்ச்சிப்போக்கில் அதனுடைய செல்வாக்கும், அதனுடைய கெளரவழும் இதனுடன் இணையாகவே உயர்ந்துசெல்கின்றன.

இந்த 20 ஆண்டு காலத்தினுள் இந்த இயக்கம் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தினை அடைந்துள்ளது. தமது அரசியல் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும், பூரணபொருளாதார விடுதலையை அடைவதற்கும், சமூக முற்போக்கினை மேலுயர்த்துவதற்கும் பாடுபடும் மக்களுக்கு இவ்வியக்கம் சேவையாற்றிவருகிறது.

கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் இவ்வாரை குறைம்சமும், சார்பும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளையும், ஏனையபிற்போக்குவாதிகளையும் சினமுரச் செய்வது இயல்பான தேயாகும். ஏகாதிபத்தியம், நியோகலோனியலிலீம் எவ்வற்றிற்கு எதிரான யுத்தமொன்றைக் கட்ட விழுத்துவிடுவதிலும்பார்க்க “அணிசேரும் கொள்றையை எதிர்ப தே” சிறந்ததென அவர்களுக்கு “அறிவுரை”, பகரப்பட்டுள்ளது. சோஷலிஸ் விரோத, சோவியத் விரோத அணிகளுக்கு இயக்கத்தினை வெளிப்படையாகவே கையளிக்க முன்றும் போலிப் புரட்சியாளர்களுடன் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் கைகோர்த்துச் செயற்பட்டுவருகிறார்கள்.

பிரதானமான செயற்பாடுகள்

சர்வதேச இணக்கவமைத்தியினை வலுப்படுத்தல், ஆயுதப் பரிசரணத்தை அடைதல், தென்னாபிரிக்காவில் மீந்துள்ள கொள்ளியலில் அரண்களை அழித்தல், மத்தியகிழக்குப் பிரச்சினைக்கு நீதியான, சமாதானபூர்வமான தீர்வினைக்காணல், இந்து சமுத்திராப் பிரதேசத்தை சமாகானப் பிராந்தியமாக்குதல், பாரசீகக்குடா நாடுகளின் விவகாரங்களில் ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகளை முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல் போன்ற பிரதானமான செயற்பாடுகளைக் கூட்டுச்சேரா நாடுகள் தமது நடைமுறைச் செயற்பாடுகளாகக் கொண்டுள்ளன: தார்மீக, ஜனநாயக அடிப்படையின் மீது புதியதோர் சர்வதேச பொருளாதார அணியொன்றின் உருவாச்சுவதற்கான திட்டத்தினை நடை

முறைச் செயற்பாடாக மாற்றுவது எமது காலத்தின் தேவையாக இருக்கிறது. கொள்கைவழிப்பட்ட அடித்தளத்தின் மீதே கூட்டுச்சேரா நாடுகள் தமது முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனவென்பதே இப்பிரச்சினைகளினதும், ஏனைய பிரச்சினைகளினதும் தீர்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. வேறு விதமாகச் சுற்றின் கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் ஐக்கியம் முன் னெப்போதையும் விட இப்பொழுது கூடிய அழுத்தம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது.

கூட்டுச்சேரா நாடுகள் உலகின் முற்போக்குச் சக்திகளுடன் ஒன்றுசேரும் நெருக்கமும், அதனுடைய செயற்தற்னும், வலுவும், கெளரவழும் மேலும் உயர்ந்துசெல்வதை வாழ்க்கை நஞ்சு காட்டுகின்றது. 1981 பெப்ரவரி மாதத்தில் பெல்லியில் (இந்தியா) நடைபெற்ற கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்களின் மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிரகடனமொன்றில் இது ஓமலும் தெவிவாகக்கப்பட்டுள்ளது. உலக அபிவிருத்தியின் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கான அனுகுமுறையின் வெறுபாடு சௌகர்க்குத்திற்கொள்ளாது ஆயுதப் போட்டியினை முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல், சர்வதேச பத்தடநிலையை நூற்றையைச் செய்தல் உட்பட இப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளைக்காணும் முயற்சியில் கூட்டுச்சேரா நாடுகள் மேலும் ஒன்றிணையவேண்டுமென இந்த ஆவணம் வலியுறுத்துகிறது.

கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் பிரச்சினைகளை தெளிவான புரிந்துகொள்ள மூலாடன் சோஷலியத் தீர்வியம் அனுகூகின்றது. சோ. க. க. மத்திய கமிட்டியின் பொதுச் செயலாளரும், சோ. சோ. கு. ஒ. சுப்ரீம் சோஷலியத் தலைமைப்பீட அக்கிராசனருமாகிய வியோனிட் பிரெஷ்னேஸ் சோ. க. வின் 26வது காங்கிரஸில் பேசுக்கொது பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: “கூட்டுச்சேரா இயக்கம் சர்வதேச உறவுகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோர் காரணியாக விளங்கி வருகிறது. ஏகாதிபத்தியம், கலோனியலில் என்னவற்றிற்கு எதிராகவும், யுத்தம், ஆக்கிரமிப்பு என்பவற்றிற்கு எதிராகவும் அது எடுக்கும் நிலைபாட்டிலேயே அதனுடைய பலம் தகுதியுள்ளது. உலக அரசியலில் அதனுடைய பாதிரம் மேலும் உயர்ந்துசெல்லுமென நாம் திடமாக நம்புகிறோம்—இவற்றை நாம் பெரிதும் வரவேற்கிறோம்.” இந்த இயக்கம் சமாதானத்தையும், சர்வதேச ஒத்துழைப்பினையும் மேலுயர்த்துவதற்கு மேலும் பங்களிப்பை நல்க வேண்டுமென சோஷலியத் தீர்வியம் விரும்புகிறது.

விமோசன இயக்கத்தின் முன்னணியில்

பூஷ்வா சித்தாந்திகளின் கரது கோஸ்களுக்கு நேர மாறுக, சோஷலிஸ்க் கருத்துக்கள் ஆசிய, ஆபிரக்க நாடு களில் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றன புதிதாக விடுதலை யற்ற நாடுகளின் எண்ணிறந்த பிரச்னைகளை முதலாளித் துவத்தால் தீர்க்க முடியாதிருப்பதே இதற்கான பிரதான காரணமாகும். இந் நாடுகளுள் பல முதலாளித்து வளர்ச்சிப் பாதையை ஏற்க முற்றதுவிட்டு சோஷலிஸ்க் கிசை வழியை மேற்கொண்டுள்ளன. சாண்டல் அற்ற ஒரு சுதந் திரமான சமுதாயத்தை நிர்மாணிக்கும் பணியினை இவை ஏற்றுள்ளன.

சமூக வாழ்க்கை மாற்றியமைக்கப்படுகிறது

சோஷலிஸத் திசையமைவை மேற்கொண்டுள்ள நாடுகளின் அரசியல் அமைப்பில் புரட்சிகர-ஜனநாயகக் கட்சிகளே தலைமைச் சக்தியாக விளங்குகின்றன. புரட்சியின் மையப் பிரச்னைகளுக்கு அவை வழிகாட்டுகின்றன, அரசை முடியும் சமுதாயத்தையும் வழிநடத்துகின்றன, பொருளாதார கடமைகளை நிறைவேற்ற உழைக்கும் மக்களை ஒன்று திரட்டுகின்றன.

புரட்சிகர-ஜனநாயக் கட்சிகள் தமது அணிகளில் உழைக்கும் மக்களின் பிரதிநிதிகளையும், சோஷலிஸ வளர்ச்சிப்பாதையைஆற்றிப்பவர்களையும் ஒன்றுபடுத்துகின்றன. இவற்றின் நடவடிக்கைகளை மிக முற்போக்கான சித்தாந்தமான விஞ்ஞான சோஷலிஸத் தத்துவம் வழி நடத்துகிறது. எனினும் இவை இதுவரை தொழிலாளிகளுக்கக் கட்சி களால். இவை புரட்சிகர-ஜனநாயக கட்சிகளாக இருந்து மார்க்ஸிய-லெனினியக் கட்சிகளாக மாறும் தன்மையுள்ள கட்சிகளாக இவை கருதப்பட வேண்டும். இந் நாடுகளின் புரட்சிகர வளர்ச்சியில் இக்கட்சிகளின் தோற்றும் முக்கியமான கட்டடத்தினைக் குறிக்கிறது. அதாவது புரட்சிகர ஜனநாயகம் விஞ்ஞான சோஷலிஸத்தின் தத்துவத்திற்கும் நடை முறைக்கும் நெருக்கமாக ஏறும் கட்டபாகும்.

இன்றைய நிலைமைகளில் சோஷலிஸத் திசையமைவு ராஜ்யங்கள் அனைத்து முற்போக்கு, தேசபக்த சக்திகளின் அணியை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றன. இந்த அணியில் விவசாயிகள், இடை நிலைப் புாட்டாளிகள், பரட்டாளிகள்,

நகரப்புற குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள், அறிவாளிகள் ஆகியோர் ஜக்கிய தேசிய ஜனநாயக முன்னணியில் திரள்கிழுர்கள். இத்தகைய ஜக்கிய அணி முற்போக்கான வளர்ச்சிப் பாதைக்கான காத்திரமான சாதனமாக இருக்க முடியும் என்பதை அனுபவம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. முன்னணியினது நடவடிக்கைகளின் வெற்றியின் அடிப்படையாக இருப்பது புரட்சிகர வர்க்கங்களினதும், தேசபக்த சக்திகளினதும் ஜக்கிய மாகும்.

புரட்சிகர சக்திகளும் தேசபக்த சக்திகளும் தமது வழி காட்டுதலை தேசிய ஜனநாயக ராஜ்யத்தின் கட்டுக் கோப்புக்குள் மட்டுமே செயற் படுத்த முடியும் என்பது வெளிப் படையாகும். புரட்சிகர ஜிலட்சியங்களுக்குத் தன்னை அரப் பணித்த ஒரு ராணுவத்தின் உதவியுடன் இத்தகைய இராஜ்யத்தை நிறுவலாம்.

முற்போக்கான மாற்றங்கள்

சோஷலிஸ திசையமைவைக் கொண்ட நாடுகளின் பொருளாதாரங்களிலும் முற்போக்கான மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. பொருளாதாரத்தில் அரசாங்கத் துறையின் பாத்திரத்தை விரிவுபடுத்தும் போக்கு வளர்ந்து வருகிறது. உதாரணத்திற்கு பர்மாவில் பொதுத்துறை சரங்கத் தொழிலில் 80 சதவீதித்தையும், பண்ட உற்பத்தித் தொழிலில் 60 சதவீதித்தையும் 1970களில் வங்கிக் கூரம்பிதித்தது. அல்லீரியாவில் தொழில்லுறப்பத்தியில் 85 சதவீத்தை பொதுத் துறையே உற்பத்தி செய்கிறது. தன்னாணியாவில் காப்புறுதி வங்கித் தொழிலில் முழுவதும், சரங்கத் தொழிலில் 70 சதவீதமும், பண்ட உற்பத்தித் தொழிலில் 40 சதவீதமும். போக்குவரத்துத் துறையில் 55 சதவீதமும் அரசின் கைகளிலேயே உள்ளன.

உலகின் மக்கப் பெரிய எண்ணேய் ஏகபோக கம்பனி களுள்ள ஒன்றுன் இராக்கப்பட்ரோவியம் கம்பனியை இராக்கும் சிரியாவும் தேசியமயமாக்கியுள்ளன. அங்கோலாவின் மின் சார நிலையங்களையும், ஒரு எண்ணேய்ச் சுத்திகரிப்பு நிலையத்தையும் அரசு இப்போது சொந்தமாக்கிக் கொண்டுள்ளது. மீன்பிடித் தொழிலிலும் போக்குவரத்திலும் அரசாங்க நிறுவனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் அரசு ஏகபோகம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. மொலாம்பிக் பிரதான தொழில் துறைகளில் அரசு கட்டுப்பாட்டை இப்போது ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளது.

சோஷலிஸ வளர்ச்சிப் பாதையை மேற்கொண்டுள்ள நாடுகள் விவசாயச் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பெரும் முக்கியத் துவமளிக்கின்றன. நாட்டுப் புறங்களில் புரட்சிகர ஜனநாய

கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கும், உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும் இது முக்கிய தேவையாக உள்ளது.

உடைமை ஒழிக்கப்படுகிறது. பாரிய அரசாங்கப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. அல்ஜீரியாவில் இத்தகைய 660 கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 110 ஆயிரம் விவசாயிகள் திரட்டப்பட்டுள்ளனர். நிலமான்யமுறை எதியோப்பியாவில் ஒழிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து 26 ஆயிரம் விவசாய அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இவை 70லட்சம் விவசாயக் குடும்பங்களை இனைத்துவிட்டன. கிணியாவில் பல ரக விவசாய அமைப்புகள் பரிசோதிக்கப்படுகின்றன.

சோஷவிலைத் திசையமைவு நாடுகளில் ஆழமான சமுதாய மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. வேலைசெய்வதற்கும், ஓய்வெடுப்பதற்கும், சமூக காப்புறுதிக்கும், இலசுவக் கவுக்கும், கூகாதார பராமரிப்புக் தமான உரிமையைப் பிரிக்கானப்படுத்தியதுடன் உத்தரவாதப்படுத்தும் ஐனநாயக அரசியல் யாப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இனப்பூசல்களை அகற்றி தேசிய ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்துவதில் பெரும் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்துடன் பலவேறு பிரதேசங்களுக்கிடையிலான அசமத்துவம் ஒழிக்கப்படுகிறது. கலாசார மறுமலர்ச்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. கல்வி அமைப்பு புனர் அமைக்கப்படுகிறது. எழுத்து வடிவம் இல்லாத சிறு இனங்களின் மொழிகளுக்கு எழுத்துருவம் உருவாக்கப்படுகின்றது. உழைக்கும் மக்கள் தேசுபக்த உணர்விலும், உழைப்புப் பற்றிய பிரக்ஞாயுணர்வுடனும் போதனையுட்டப்படுகிறார்கள்.

ஏகாதிபத்திய திட்டங்கள்

சோஷவிலைத் திசையமைவைக் கொண்ட நாடுகள் முன்னாள் காலனிகளினது மக்களின் புரட்சிகர முன்னணிப் படையாக உள்ளன. இது ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்குப் பிடித்தமானதல்ல. அதனால் தான் அவை இந்த நாடுகள் மீது பொருளாதார—அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டுவருவதுடன் பயமுறுத்தல்களையும் மேற்கொள்கின்றன. அங்கோலா, தன்ஸானியா, எதியோப்பியா மற்றும் நாடுகளுக்கு எதிராக ஆயுதத் தலையீடுகளை நடத்தின, மக்களுக்கு மத்தியில் குரோதத்தைவும் மோதுதல்களையும் தூண்டிவிடுகின்றன.

கடும் போராட்டத்திற் கூடாகவே சோஷவிலை திசையமைவு நாடுகள் முன்னேறுகின்றன. பல நாடுகளில் கலோனியவிலைத்தின் நிலைபாடுகள் பெரிதும் பலவீனப்பட்டுள்ளன.

என. ஆனால் இன்னமும் இவை சக்தியுள்ளவையாகவே உள்ளன. இவற்றைச் சக்திப்படுத்த முதலாளித்துவ நாடுகள் தம்மாலான தனித்தையும் செய்கின்றன. இதனால் உலக முற்போக்குச் சக்திகளுடன், எல்லாவற்றிற்கு மேலாக சேரஷ்விலை சமாஜ நாடுகளுடன் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்த சோஷவிலைத் திசையமைவு நாடுகள் முனைகின்றன.

உலக சோஷவிலைத்துடன் ஒருமைப்பாடு

உலக சோஷவிலைத்துடன் நட்பும் ஒத்துழைப்புப் பேரில் சோஷவிலைத் திசையமைவை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதை ஆசிய, ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்க நாடுகளின் விமோசனப் போராட்டம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

சோஷவிலை நாடுகளில் புதிதாக சுதந்திரமடைந்த நாடுகள் தமது உண்மையான, நம்பகமான நண்பர்களைக் கொண்டுள்ளன. அவை இந்த நாடுகளுக்கு தார்மீக—அரசியல் ஆதரவை மட்டுமல்ல பொருளாதார உதவிகளையும், தேசியத் தற்காப்புக்கான உதவிகளையும் வழங்குகின்றன.

சோவியத் யூனியனின் முன்னுயற்சியில் பேரில் கலோனியவிலைத்தையும் இன ஒதுக்குதலின் எல்லா வடிவங்களையும் ஒழித்துக்கட்டுவது பற்றி ஐ. நா. ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதடவைகளில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது. தமது தேசிய வளங்கள் மீது தமது சுயாதிபத்தியத்தை ஸ்தாபிக்கவும், சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் உலகப் பொருளாதார உறவுகளைப் புனர்நிறுவுவும் கோரும் வளர்முக நாடுகளின் கோர்க்கைகளை சோவியத் யூனியன் பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில் உறுதியாக ஆதரித்துள்ளது.

சோவியத் யூனியனுக்கும் புதிதாக சுதந்திரமடைந்த நாடுகளுக்குமிடையிலான உறவுகளில் பண்முக ஒத்துழைப்பை விரிவுபடுத்துவதே பிரதான போக்காக உள்ளது. இந்நாடுகளில் கலையும் விஞ்ஞானமும் வளர்ச்சியுற சோவியத் யூனியன் பாரிய உதவிகளைச் செய்துள்ளது. இவற்றின் தேசிய ஊழியர்களைப் பயிற்றுவித்துள்ளது.

சோஷவிலை சமாஜத்தின் பரஸ்பர பொருளாதார உதவிக்கவுன்கிலுக்கும் வளர்முக நாடுகளுக்குமிடையிலான உறவுகள் துரிதக்கியில் வியாபித்து வருகின்றன. இதன்வேலைகளில் எதியோப்பியா, அங்கோலா, தென் யோமான் முதலிய நாடுகள் பார்வையார்களாகப் பங்குபற்றுகின்றன. ப. பொ. உ. க. அங்கத்துவ நாடுகள் 78 நாடுகளுக்கு

பொருளாதார, தொழில்நுட்ப உதவிகளை வழங்குகின்றன. இவற்றின் உதவியுடன் இந்நாடுகளில் 4000க்கும் கூடுதலான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன. ப. பெ. உ. க. நாடுகளில் வளர்முக நாடுகளைச் சேர்ந்த 25 ஆயிரம் மாணவர்கள் (சோவியத் யூனியனில் 15 ஆயிரம்) கல்வி பயில்கிறார்கள்.

தமது ஈதந்திரத்திற்காக கரங்களில் ஆயுதமேந்திப் போராடும் மக்களுக்கு சோஷவில் நாடுகள் அளிக்கும் உதவிவிசேஷ முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந்த உதவி இந்தோசீன மக்கள் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மீதும் அவர்களின் கையாட்கள் மீதும் வெற்றியீட்டு உதவியுள்ளது. இஸ்ரேலி ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து நிற்கும் அராப் நாடுகள் தமது தற்காப்புச் சக்திகளை வலுப்படுத்த சோவியத் யூனியன் உதவியுள்ளது. ஏகாதிபத்திய, பிற போக்குச் சக்திகளின் ஆயுத ஆக்கிரமிப்பை முறியடிக்க சோவியத் யூனியன் அப்கானிஸ்தானுக்கு உதவியுள்ளது.

சோஷவிலத் திசையமைவு நாடுகளுடன் சோவியத் யூனியனின் உறவுகள் அன்றைக்காலத்தில் வலுப்பட்டுள்ளன. இதன் அரசியல் உள்ளடக்கம் செழுமைப்பட்டுள்ளது. சோவியத் யூனியனுக்கும் அங்கோலா, மொஸாம் பிக், எதியோப்பியா, அப்கானிஸ்தான், தென் யேமான், சிரியா ஆகிய நாடுகளுக்குமிடையில் 1976-1980 காலப்பகுதியில் செய்துகொள்ளப்பட்ட நட்புறவு, ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கைகளில் இது வெளியாகியுள்ளது. ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து தேசிய விமோசனத்திற்காகவும் சமாதானத்திற்காகவும், சமூக-முன்னேற்றத்திற்காகவுமான போராட்டத்தில் இந்நாடுகளுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கு மிடையிலான நட்புறவும் ஒத்துழைப்பும் மேலும் வளர்ந்தோங்க இவை உறுதியாக அடித்தளமாக உள்ளன.

ஏகாதிபத்தியத்தை சூயநூபம்

ஐ. அஸெக்ஸாண்ட்னேவ்

புதிய அமெரிக்க ஆட்சியின் கொள்கை

மக்களில் விடுதலையையும் சமாதானத்தையும் உத்தரவாதப்படுத்துகின்ற போக்கு, ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புப் போக்கு—இந்த நேரத்திரைடயான போக்குகளுக்குமிடையில் சர்வதேச அரங்கில் நடக்கும் போராட்டமே இன்றைய சிக்கலான, கலவரமிக்க சர்வதேச சூழலில் பிரதான அம்சமாக உள்ளது.

முன்னெப்போதையைக் காட்டிலும் இன்று சோவியத் யூனியனும் சோஷவில் சமாஜத்தைச் சார்ந்த இதர நாடுகளும் சமாதானத்துக்கு உறுதுணையாக நிற்கின்றன. ஒரு அனுயுத்தத்தை நோக்கி மனித குலம் தள்ளப்படுவதை தவிர்ப்பது. இன்கூ அமைதிப் போக்கினைப் பாதுகாப்பது ஆகியவற்றை நோக்காகக் கொண்டு சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினது 26 வது காங்கிரஸில் முன்வைக்கப்பட்ட பல ஆக்கபூர்வமான பிரேரணைகள் இதனைத் துலாம்பரப் படுத்துகின்றன.

தூரதிருஷ்டவசமாக, அமெரிக்காவின் புதிய ஆட்சிப் பீடத் தலைவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே வெளியிட்ட கருத்துக்களும், அவர்களின் நடைமுறையும் முன்னைய ஆட்சியாளர் இழைத்த தவறுகளைச் சரி செய்வதாக அன்றி அத்தவறுகளைப் பெருக்குவனவாயும் சர்வதேச பதட்டநிலையை அதிகரிப்பனவாகவும் உள்ளன.

வாழிங்டன் நிர்வாகம் அமெரிக்காவின் முன்னெப்போதுமில்லாதவாரூன் ஆயுதப் போட்டி வட்டத்தினுள்தள்ளி வருகின்றது. அமெரிக்காவின் இராணுவச் செலவினங்கள் இந்த நிதியாண்டில் 17080 கோடி டாலர்களாலும் அடுத்த நிதியாண்டில் 22600 கோடி டாலர்களாலும் அதிகரிக்கப்படவுள்ளன. சர்வதேச அரங்கில் இராணுவர்களில் மேம்பாடைந்த நிலைக்குப் பலவாருக்குத் தன்னை ஆக்கிக்கொள்ளுவதுதான் இந்த இராணுவச் செலவின் அதிகரிப்பின் நோக்கமாகும். ஒரு அசாதாரண நிலை நிலவுவதாகவோ அல்லது அமெரிக்க பந்தோபஸ்துக்கு எதுவித அச்சருத்துக்கள்

ஏற்பட்டுள்ளதாகவோ இல்லை என்ற உண்மையை அமெரிக்க உயர்மட்ட அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர். 1981 பெப்ரவரி 23ல், அமெரிக்க ராஜாங்குச் செயலாளரான அலெக்ஸாண்டர் ஹெய்க் பிரெரஞ்சு டெவிவிஷனுக்கு அளித்த பேட்டியின் போது, அமெரிக்காவுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கு மிடையில் கேந்திர ஆயுதப் படைகளைப் பொறுத்தளவில் ஏற்றதாழ சமநிலை நிலவுகின்றது என்று கூறினார்.

இச் சமநிலை “நேட்டோ” வுக்கும் வார்ஸா உடன் படிக்கை நாடுக்கு மிடையிலும் உள்ளது.

ஆனாலும், இச்சமநிலை நிலவுமிடத்தும், அமெரிக்கத் தலைவர்கள் சில ‘அபாயகரமான போக்குகள்’ பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றனர். மேற்குறிப்பிட்ட பேட்டியின் போது மிகக் குறுகிய காலத்தினுள், நடப்பு தலாபத்தத்தின் நடுப் பகுதியில் இச் சமநிலை மாறுவதற்கும் ரஸ்யா முன்திலை வகிக்கக் கூடும் என்றும் கவலை தெரிவித்தார். ஆனால் இதனை ஆதாரப்படுத்தும் ரஜாக்கள் எதையும் அவர் குறிப்பிட வில்லை—ஏனெனில் அவர் கொண்டுள்ள கவலையே ஆதாரமற்றது.

சோவியத் தலைவர்கள் ஏற்கனவே பல தடவைகளில் உத்தியோகபூர்வமாக வலியுறுத்திய பிரகாரம், இராணுவர்களில் முன்னணி நிலை வகுக்கும் நோக்கம் எமக்கு இல்லை. சோவியத் யூனியனின் இராணுவ ஆற்றல், பாதுகாப்புக்கு அத்தியாவசியமான தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல.

அமெரிக்காவின் மீது இராணுவ அச்சுறுத்தல் மேகம் கவிந்துள்ளது என்பது கட்டுக்கதை. ஆனால் இந்த அச்சுறுத்தல் “சோவியத் இராணுவ மேல்நிலை” என்ற கற்பணையிலிருந்தன்றி. அமெரிக்காவில் வலுத்து வரும் ஆயுதப் போட்டியிலிருந்தே தோன்றுகின்றது. இந்த அச்சுறுத்தல் புதிய அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் இராணுவ விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களில் தங்கியுள்ளது. ஏ.பி. ஏஜன்ஸி தரும் தகவல் களின் பிரகாரம், ஏற்கனவே இத்தகைய 450 இராணுவத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளனவாம். இவ்வாறு, கண்டம் விட்டுக் கண்டம் பாடும் எம். எக்ஸ். ஏவுகணைகளையும் ஏவுகணை தாங்கி நீர்முழுகிகள், நேற்றுவரை கற்பணை என்ற அளவில் மட்டுமிருந்த வேஸர் ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றினை உற்பத்தி செய்வதில் அமெரிக்கா ஈடுபட்டுள்ளது. இரசாயன ஆயுதங்களின் உற்பத்தியை மேலும் அதிகரிப்பதற்கும் திட்டமிடப்படுகின்றது. ஐரோப்பாவில் நியூட்ரன் குண்டுகளை வைக்கின்ற தனது உத்தேசத்தைப் பெண்டாகன் மீண்டும் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

இந் நடவடிக்கைகள் யாவும் அமெரிக்காவை புனர் ஆயுதமயப்படுத்துவதற்காகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன

என்று அமெரிக்கப் பாதுகாப்புச் செயலாளர் வென்போகர் கூறுகின்றார். ஆனால் அனைத்து ரக கேந்திர ஆயுதங்களிலும் ரஸ்யாவைவிட மேல் நிலை பெறுவது தான் இந்நடவடிக்கைகளின் உண்மையான நோக்கமாகும்.

பெண்டாகனின் இராணுவத்திட்டம் அழல்படுத்தப் படுவதானது, சோஷலிஸ், வளரும் நாடுகளுக்கு மட்டுமன்றி மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கும், ஏன் அமெரிக்க மக்களுக்குமே மாபெரும் யுத்த அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆயுதபோட்டியை மேலும் வலுக்கச் செய்வதற்கான எத்தனைப்புகள் ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டினில் மேற்கொள்ளப்படும் போது முழு மனித குலத்தையுமே அது தமுவி விடுகின்றது.

ஆனால், இன்றைய நிலையில் இராணுவர்களில் மேல் நிலை அடையமுடியாது. அவ்வாறு மேல்நிலை அடைவதை சோவியத் யூனியன் அனுமதிக்காது.

எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்யும் மார்க்கம்

மக்கள் தங்கள் விடுதலைக்கும் தேசிய சுயாதீனத்துக்குமாக நடாத்தும் போராட்டங்களை வாழிங்டன் ‘சர்வதேச பயங்கரவாதம்’ என வர்ணிக்கின்றது.

‘சர்வதேச பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டம்’, என்ற போர்வையின் கீழ், சோஷலிஸ் நெறிமார்க்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள வளரும் நாடுகளுக்கும், தேசிய விமோசன இயக்கங்களுக்கும் எதிரான தாக்குதலை மேற்கொள்ளுவது கலபம், எதிர்ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்வது அமெரிக்காவின் உத்தியோகபூர்வ கொள்கை மட்டத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆப்கான் ஜனநாயக குடியரசுக்கு எதிரான பிரகடனப்படுத்தப்படாத யுத்தத்தில் தனக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை அமெரிக்காவின் புதிய நிர்வாகம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. குழிபறிப்புக்கும் கொலைகளுக்குமென ஆப்கானி ஸதானுள் கடத்திச் செல்லப்படும் எதிர்ப்-புரட்சிக் கூவிப் பட்டாளத்துக்குத் தொடர்ந்தும் ஆயுத உதவி வழங்கும் தனது உத்தேசத்தை வெள்ளை மாளிகை சுற்றுந் தயக்க மின்றி வெளியிட்டுள்ளது.

இதே போலவே, அங்கோலா மக்கள் குடியரசினது பிராந்தியத்தில் நாசவேலைகளை மேற்கொண்டுள்ள தென்னாப்ரிக்க இனவாதிகளுக்கும், “யூனிட்டா” பயங்கரவாதக் குழுக்களுக்கும் வாழிங்டன் பகிரங்கமாகவே உதவி வழங்கி வருகின்றது.

எல் சல்வடோரின் ஜன—விரோத ஆட்சிக்கு அமெரிக்கா இராணுவ உதவி வழங்குவது அங்கு இரத்தக்களரியை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இத்தடவை மத்திய அமெரிக்காவில் எதிர்-ப்புரட்சியை ஏற்றுமதி செய்வதை அமெரிக்கா வெகு மகிரங்கமாகவே செய்துள்ளது.

பாரசிக்க குடாவிலும் மத்திய கிழக்கிலும் என்னைய வயற் பிரதேசங்களினுள் பாய்வதற்கென 200.000 துறைப் புக்களைக் கொண்ட ‘அதிரடிப்படை’யொன்றின் அமெரிக்கா துரிதக்கியில் திரட்டி வருகின்றது. இந்து சமுத்திரத் துக்கு அண்மித்த பிரதேசங்களில் அமெரிக்க ஆயுதப்படை களுக்கான நிரந்தரத் தளங்கள் உட்பட பல தளங்களை அமைப்பதில் அமெரிக்கா ஈடுபட்டுள்ளது.

வாழிங்டனின் ஆத்திரமுட்டல் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக பல்வேறு கண்டங்களிலும் கொதிதளங்கள் உருவாகியுள்ளன. இவ்விடங்களில் எந்நேரத்திலும் மோதுதல் கள் ஏற்படும் அபாயம் உண்டு.

நாடுகளுக்கிடையிலான உறவுகளில் கடைப்பிடிக்கப் படும் பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விதிகளை மீறுவது ஒரு மரபாகிவிட்டது. பல முக்கிய பிரச்னைகள் தொடர்பான பல இருதரப்பு, பலதரப்பு பேச்சு வார்த்தைகளை அமெரிக்கா ஒரு தலைப்பட்சமாக இடைநிறுத்தியும் ஒத்திப் போட்டும் வைத்துள்ளது. கார்ட்டர் நிர்வாகத் தின் கீழ் போராயுதக் கட்டுப்பாடு தொடர்பான 2வது அமெரிக்க சோவியத் உடன்படிக்கை இன்னும் பூரண அங்கோரம் பெறுத நிலையிலுள்ளது.

தற்போதும் வெள்ளை மானி அதையே செய்கிறது. போரா யுதங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது தொடர்பானதும், ஐரோப் பாவில் அனு ஆயுதங்கள் வைத்திருப்பதை மட்டுப்படுத்துவது தொடர்பானதுமான பேச்சு வார்த்தைகள் இடைநிறுத்துப்பட்டுள்ளன.

இந்து சமுத்திரத்தை சமாதான மண்டலமாக்குவது தொடர்பான மகாநாட்டினைத் தாமதப்படுத்துவதற்கு அமெரிக்கா மேற்கொண்ட எத்தனிப்புகள் வெளிப்படையானவை மேற்குலகநாடுகளின் குறிப்பாக, அமெரிக்காவின் தவறுகள் காரணமாக மத்திய ஐரோப்பாவில் ஆயதங்களையும் ஆயத்ப்படைகளையும் குறைப்பதுபற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் ஸ்தம்பித்த நிலையிலுள்ளன.

அமெரிக்காவின் உள்நாட்டு நெருக்கடிகள் மோசமாகி
வருகின்ற நிலையிலும், ஐரோப்பிய நேச நாடுகளுடனே
தறவுகளில் விரிசல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்ற நிலையிலும்
கிக்கலானதும் முனைப்பானதுமான சர்வதேசப் பிரச்சனைகளை
ஆயுதங்களைக் கொண்டும் பலாத்துக்காரரதைப் பிரயோகித்த

தும் தீர்ப்பதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் அமெரிக்காவுக்குப் புலப்படவில்லை. எல்லா உபகண்டக்களையும் அமெரிக்காவின் “ஸ்ரீவாதாரா நலன்களைக் கொண்ட மன்றல்”ங்களாக வாழின்டன் பிரகடனப்பட்டுத்தியுள்ளது.

அமெரிக்காவின் திட்டம் இதுதான்: இராணுவ பலத் தைப் பிரயோகித்து எண்ணைய வளங்கொண்ட பிரதேசம் களை யும், உலகின் ஏலைய வளங்கெறிந்த பிரதேசங்களை யும் அமெரிக்காவின் “இல்வாதார நலன் களைக் கொண்ட மண்டல” நக்களாக பிரகடனப்படுத்தும் ‘உரிமை’யைப் பெறுவதுதான். இத்திட்டத்தின் பின்னாலுள்ள பிறிதொரு இலக்கு யாதெனில் இராணுவவாத ஒலத்தைக் கிளப்பி அமெரிக்கர்களை அவர்களது சொந்தப் பிரச்சனைகளிலிருந்து திசை திருப்புவதுதான்

நியாயமான வழி

இருபதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிக் கட்டடத்தில், உலகில் சக்திகளின் சமனிலை சமாதானத்துக்கும் முன்னேற்றத் துக்தம் சாதகமாக மாறி வரும் வேளையில், சோழவிலை சமாஜத்தின் வசம் நம்பகமான பாதுகாப்பு ஆற்றல் இருக்கின்ற தறவாயில், முழு உலகையும் கட்டியாளும் திட்டங்கள் வெற்றிகளைத் தரமாட்டா, அவ்வாறு வெற்றிகளுக்கு வாய்ப்பே இல்லை.

இன்றைய சிக்கலான், அபாயகரமான சர்வதேச நிலவரத்திலிருந்து மீறுவதற்கான உண்மையான மார்க்கத்தை சோ. க. க. வின்து 26வது காங்கிரஸில் எல்.ஐ. பிரெஷ் னேவ் சமர்ப்பித்த வெளிநாட்டுக் கொள்கை தொடர்பான அறிக்கையில் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

சர்வதேச நிலவரமானது சோவியத் யூனியனும் அமெரிக்காவும் பின்பற்றும் கொள்கைகளி லையே தங்கியுள்ளது என்பதை 26வது காங்கிரஸ் சுட்டிக் காட்டியது. சோவியத் யூனியன் அமெரிக்காவுடன் சுமுகமான உறவுகளைப் பேணவே முயறுகின்றது. இந்த இரு நாடுகளின் மக்களினது மட்டுமன்றி முழு மனித குலத்தினதும் நலன்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது இந்த இரு நாடுகள் மத்தியிலான உறவுகள் சுமுகமடைவதைத் தசிர வேறு நியாயமான வழியில்லை.

அமெரிக்காவுடன் உறவுகளில் எமது நாடு முன்னரைப் போலவே கோட்பாட்டுரிதியானதும் ஆக்கழுவமானதுமான மார்க்கத்தையே பின்பற்றி வந்துள்ளது.

ஆயுதங்களால் ஏற்படும் அபாயத்தைத் தவிர்க்கவும், சர்வதேச நெருக்கடி நிலையைத் தளரச் செய்யவும் அமெரிக்காவுடனும் அணைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் உலகமக்கள் யாவருடனும் இணைத்து தோன்றாட தோன்ற நின்று போராட சோவியத் யூனியன் தயாராக உள்ளது.

இதையே சோ. க. க. வின் 26வது காங்கிரஸ்ம் வளியுறுத்தியது.

ஆப்கான் புரட்சியை மேற்குலகு எதிர்ப்பது ஏன்?

1978ல் தாலுதின் அநியாய ஆட்சி தூக்கியெறியப் பட்டு ஆப்கான் ஜனநாயகக் குடியரசு உதயமாகியது அமெரிக்காவினதும் அதனது நேச நாடுகளினதும் ஏகாதிபத்தியத் திட்டங்களுக்கு ஒரு பலத்த அடியாக அமைந்தது. அத்துடன் இவை பாரசீகக் குடாவிலும் முழு ஆசியாவிலும் மேற்குலக ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்களின் இராணுவ, அரசியல் ஆற்றல் குன்றுவதற்கும் வழி வகுத்தது. இத்துடன், ஆப்கானிஸ்தானை அமெரிக்க இராணுவ—அரசியல், சித்தாந்த வட்டத்தினுள் ஈர்த்திமுத்து, அநாட்டினை சோவியத் தூணியனுக்கான மற்றும் பல நாடுகளுக்கும் எதிரான ஆக்கிரமிப்புக்கான உந்து தளமாக மாற்றுவதற்கு பிற்போக்கு சக்திகள் போட்டத்திட்டங்களும் ஆப்கான் ஜனநாயகக் குடியரசினது உதயத்துடன் மன்கவ்வின.

புரட்சியின் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு இயல்பு

ஈரானில் பெரும் தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்ட அமெரிக்கா, இப்பிரதேசத்தில் மீண்டும் ஏதாவது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என எதிர்ப்பார்க்க நியாய மில்லை என பிரெஞ்சுப் பத்திரிகையான ‘யா ஹிபிகானே’ 1979 ஜூலையில் எழுதியிருந்தது; ஆப்கான் நிகழ்வுகளைப் பயன்படுத்தி அந் நாட்டினை சோவியத் விரோத முகாமினுள் இழுத்துக் கொள்ளுவதற்கும் அமெரிக்காமுயலுகின்றது என இப்பத்திரிகை மேலும் வலியுறுத்தியிருந்தது. அமெரிக்கா தனது இந்த இலக்கினை எய்துவதற்கு பாகிஸ்தானில் புகலிடம் தேடியுள்ள ஆப்கான் கிளர்ச்சிக்காரர்களுக்கு பெரும் உதவியை வழங்க நீரிடும் என மேற்படி பத்திரிகை கூட்டிக் காட்டியிருந்தது.

பாகிஸ்தான் அமெரிக்க உதவியுடன் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான ஒரு ஆக்கிரமிப்பு உந்து தளமாக மாறியுள்ளதை இன்று காலம் நிறுபித்துள்ளது. எகிப்தும் சீனவும் வழங்கும் ஆயுதங்களை விநியோகிக்கும் கேந்திரமாக பாகிஸ்தான் மாறியுள்ளது. பாகிஸ்தான் இந்த ஆயுதங்களை ஆறு எதிர்ப்புரட்சிக் கோஷ்டிகளுக்கு வெளிநாட்டு ஆயுதங்களை விநியோகித்து வருகின்றது. சர்வதேச ஆயுதச் சந்தையில் ஆயுதங்களை கொள்வனவு செய்யும் சி. ஐ. ஏ. உள்வாளிகள், அவ்வாயுதங்களை ஆப்கானிஸ்தானுள் கடத்திச் செல்கின்றனர். கூலிப்பட்டாளங்கள் வசம், டாங்கி—எதிர்ப்பு, போர் விமான— எதிர்ப்பு ஆயுத தளபாடங்கள் இருப்பதாக பல அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

ஆப்கான் ஜனநாயகக் குடியரசில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள சமூக—பொருளாதார சீர்த்திருத்தங்கள், குறிப்பாக, விவசாயத்துறைச் சீர்த்திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கத்தைய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அதிருப்பியையும் ஆத-

திரத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. நடப்பு நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தின் கீழ் 250,000 விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு காணித்துண்டுகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றில் முதல் தடவையாக, ஏப்ரல் புரட்சி மொழி, மத பேதமின் நிபெரிய, சிறிய தேசிய இனங்கள் யாவற்றினதும் சமத்து வத்தைப் பிரகடனப்படுத்தியது. எழுத்தறிவின்மையை இல்லாதொழிப்பதற்கும், அணைத்து உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குமான நடவடிக்கைகளைத் தற்போதைய ஆப்கான் அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது.

மற்றைய கிழக்குலக மக்களுக்கான முன்னுதாரணம்

ஆப்கான் மக்களினது புரட்சி கிழக்குலகிலுள்ள இதர முஸ்லீம் நாடுகள் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்பு குறித்து மேற்குலக ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்கள் அவற்றின் நேச சக்திகளும் பீதி கொண்டுள்ளன. 1978 இலையித்திர் காலத்தில் பாகிஸ்தானிய தலைவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்: ‘‘சமுதாயத்தில் வளர்ச்சி குன்றிய மட்டங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வினை மாற்றியமைக்கக்கூடிய பல சீர்த்திருத்தங்கள் ஆப்கானிஸ்தானில் மேற்கொள்ளப்படவுள்ளன. இது ஏற்கனவே பாகிஸ்தானியர் மீது பாதிப்பினை ஏற்படுத்த ஆரம்பித்து விட்டது. ஆப்கான் அரசினதும் பாகிஸ்தானிய அரசினதும் சாதனை களை பாகிஸ்தான் மக்கள் சந்தேகத் துக்கிடமின்றி ஓப்பிட்டு நோக்கவே செய்வர்.’’ ஆப்கானிஸ்தான் புரட்சிமயப்படுவது இதர கிழக்குலக நாடுகள் மீது ஏற்படுத்தக்கூடிய செல்வாக்கினைக்கண்டு அச்சம் கொண்டுள்ள அமெரிக்காவும் அதனது நேச நாடுகளும் ஆப்கான் புரட்சி அக்சக்குக் குழிப்பிறக்கவும், அதனது நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக்கட்டையிடவும், அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் முற்போக்குச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக்கட்டையிடவும் பெரிதும் முயலுகின்றன. ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிராக ஒரு பிரகடனப்படுத்தப்படாத மறைமுக யுத்ததைத்த தொடுத்துள்ள சி. ஐ. ஏ. எதிர்ப்புரட்சிக் கோஷ்டிகளுக்கு வெளிநாட்டு ஆயுதங்களை விநியோகித்து வருகின்றது. சர்வதேச ஆயுதச் சந்தையில் ஆயுதங்களை கொள்வனவு செய்யும் சி. ஐ. ஏ. உள்வாளிகள், அவ்வாயுதங்களை ஆப்கானிஸ்தானுள் கடத்திச் செல்கின்றனர். கூலிப்பட்டாளங்கள் வசம், டாங்கி—எதிர்ப்பு, போர் விமான— எதிர்ப்பு ஆயுத தளபாடங்கள் இருப்பதாக பல அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

ஏப்ரல் புரட்சியினது இரண்டாவது கட்டத்தின் பின் னர், ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்குமிடையிலான மரபார்ந்த நல்லுறவுகள் ஒரு சகோதரத்துவ ஒரு மைப்பாடாக வளர்ந்தோங்கியிருப்பது ஏகாதிபத்தியவாதி களுக்கு எளிச்சலீஸ்யூட்டிவதாக உள்ளது.

ஆப்கானிஸ்தானின் அமைதியான பயணம்

ஆப்கான் ஜனநாயகக் குடியரசு இடையருது பின்பற்றி வரும் சமாதான பூர்வமான வெளிநாட்டுக் கொள்கையையும் அது தொடர்ந்து வகித்துவரும் நடுநிலைப் போக்கும் மேற்கத்தைய பிற்போக்கு சக்திகளின் நலன்களுக்கு விரோமானவையாக உள்ளன. சமாதானம், பந்தோபஸ்து ஆகியவற்றினைப் பேணுவதில் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கும் கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தினது முன்னேடு நாடுகளில் ஒன்று என்ற ரீதியில் ஆப்கானிஸ்தான் இவ்வியக்கத்தினது கட்டுக்கோப்பினுள் தீவிரமாக இயங்கவும், இயக்கத்தின் ஏகாதிபத்திய-எதிர்ப்பு கோட்டபாடுகளுக்கு அமைந்து நடக்கவும் திடசங்கற் பம் பூண்டுள்ளது. ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க கண்டங்களிலுள்ள தேசிய விமோசன இயக்கங்களுக்கும், ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பிலை நிறுவும் பிரயத்தனங்களுக்கும், ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்துவதற்குமான போராட்டத்துக்கும் புதிய ஆப்கான் ஜனநாயகக் குடியரசு வழங்கி வரும் ஆதரவு மேற்குலக நாடுகளுக்குக் கசப்பையே ஏற்படுத்தியுள்ளன.

ஆப்கானிஸ்தானிலும், அதைச் சூழவள்ள பிரதேசத்திலும் நிலவுகின்ற பிரச்னைகளுக்கு ஓர் அரசியல் தீர்வு காண்பதே ஆசிய சமாதானத்தின் நலன்களுக்கு உத்தந்தது. 1980 டிசம்பரில் ஆ. ஐ. குடியரசும் சோவியத் யூனியனும் கூட்டாக வெளியிட்டுள்ள அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரகாரம், அந்நியத் தலையீட்டினை அகற்றுவதன் மூலமும், ஆப்கான் அரசுக்கும் அண்ணையல் நாடுகளுக்குமிடையிலான குறிப்பாக, பாகிஸ்தானுடனை, உடன்படிக்கைகள் வாயிலாகவும் 1980 மே 14ல் ஆ. ஐ. குடியரசு முன்வைத்த பிரேரணைகளது அடிப்படையிலுமே இவ்வாரூன் ஓர் அரசியல் தீர்வினை எத்த முடியும்.

இருபதாம் நாற்றுண்டு அடிமைகள்

அண்மையில் நடைபெற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 26வது காங்கிரஸ் முதலாளித்துவ நாடுகளின் நிலவரங்கள் பற்றி ஆராய்கையில், அந்நாடுகளில் சமூக முரண்பாடுகள் முனைப்பாகியுள்ளதை அவதானித்தது. உதாரணமாக, கடந்த பத்தாண்டுகளில் வேலையில்லாப் பிரச்னை இந்மடங்கால் பெருகியுள்ளது. மேற்குறைநோய் பாவில் இடம்பெயரும் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிக மோசமாக உள்ளது.

வளரும் நாடுகளிலிருந்து தொழில்தேடி மேற்குறைநோயாப்பாவுக்கு இடம் பெயர்ந்தவர்கள் மாழுல் அர்த்தத்தில் அடிமைகள் அல்ல என்பது வாஸ்தவமே. இருந்தபொழுதிலும், இவர்களிற் பெரும்பாலானேர் குறைந்த சம்பளத்துடன் கூடிய கடினமான வேலைகளைச் செய்கின்றனர்; சிவில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் இன்டியான் பாகுபாட்டுக்குள்ளாகியிருக்கின்றனர். இந்தப் பாகுபாடு ஒரு தற்செயலான தோற்றப்பாடல்ல. இது பழையசுலோனியல் காலம் முதல் வேரோடிவிட்டுள்ள ஒரு சங்கதியாகும்.

நாளாந்த வாழ்விலும், வேலையிலும் பாகுபாடு

வெளிநாட்டிலிருந்து தொழில் நிமித்தம் இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் முக்கிய பிரச்னைகள் குறித்து உலக தொழிற்சங்கங்களின் சம்மேளனம் அறிக்கையொன்றினை விடுத்திருந்தது. இந்த அறிக்கையின் பிரசாரம், ஒரு ஜீரோப்பிய நாட்டுக்கு வருகின்ற ஒரு இளைஞர் 'விடுதி' என்ற பெயரிலுள்ள மச்ச ஒன்றில் தங்கியிருந்து கொண்டு தனது முதலாளிக்காக ஒரு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகள் வேலைசெய்ய வேண்டும். இந்த ஒப்பந்தத்தில் ஆகக் குறைந்த சம்பள அளவும் ஆகக்கூடிய சம்பள அளவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இவர்களுக்கு ஆகக் குறைந்த சம்பளமே வழங்கப்படுகின்றது.

இனப் பாகுபாட்டின் முரண்பாடுகளை குறிப்பாக தொழில் உறவுகளில் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது. வெளி நாட்டிலிருந்து சென்று வேலைசெய்யபவர்கள் ஏகபோகங்களால் சரண்டப்படுகின்றனர்; தரங்குறைந்த வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்; மேலதிகநேரம் அவர்களிட மிருந்து வேலைவாங்கப்படுகின்றது. இவ்வாரூன் இனப்பாகுபாடுக் கொள்கை ஆனால் வர்க்கத்துக்கு கணிசமான ஸாபத்தைப் பெற்றுத்தருகின்றது. எனவினி, ஐரோப்பாவிலுள்ள பல முதலாளித்துவ நாடுகளில் பொதுசன போக சூவரத்து, சுகாதார சேவை, கடின உழைப்புத் தேவைப்படும் தொழிற்துறை ஆகியவற்றில் பெரும்பாலும் நிறத்தவர்களே வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து தொழில் நிமித்தம் இடம்பெயர்ந்து வந்தவர்களும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் பாகுபாடுக்குட்பட்ட பின்தங்கியவர்க்கமாக இருக்கின்றனர். பிரிட்டனில் நிறத்தவர்கள் தேர்ச்சி அவசியமற்ற சிறு சிறு வேலைகளையே செய்கின்றனர். 90 சதவீதமான ஜமேக்கியர்கள், 84 சதவீதமான மேற்கிந்தியர்கள், 87 சதவீதமான பாகிஸ்தானியர்கள் யாவரும் கூலிவேலைகளையே செய்கின்றனர்.

ஜெர்மன் சமஷ்டிக் குடியரசில் 80 சதவீதமான வெளிநாட்டவர்கள் சிறு சிறு வேலைகளையே செய்கின்றனர். இங்கு இதே வேலைகளைச் செய்யும் ஜெர்மானியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளத்தைக் காட்டிலும் 20—30 சதவீதம் குறைவான சம்பளமே வெளிநாட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

குடும்பப் பிரச்சனை குறிப்பாக முனைப்பாகியுள்ளது; வெளிநாட்டிலிருந்து வந்து வேலைசெய்வோர் தமது குடும்பங்களை கூட்டி வருவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக, பிரான்ஸ் வேலைசெய்வோர் தமது குடும்பங்களைக் கூட்டி வருவதை அனுமதிக்கிறது. ஜெ. ஐ. கு. மூன்று அல்லது நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருவரை வேலைக்கு அமர்த்திவிட்டு, இக்கால எல்லை கடந்ததும் அவரை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகின்றது.

வெளிநாட்டவர்களின் பிள்ளைகளுக்கான கல்வி வசதி பிறிதொரு பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது. உத்தியோக பூர்வ புள்ளிவிவரங்களின் பிரசாரம், ஐரோப்பிய பொருளாதார சமாஜ நாடுகளில் 18 வயதுக்குக் குறைந்த 20 லட்சம் வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர். கோட்டபாட்டு ரீதியில் ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமானதும் இவ்வசமானதுமாகும். ஆனாலும் மேற்கு ஜெர்மனியில், வெளிநாட்டவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் பாடசாலையில் அனுமதி கிடைப்பதில்லை. அப்படிக் கிடைத்தாலும் படிப்பிள்ளைப்பூர்த்தி செய்யும் வாய்ப்பும் அமைவதில்லை.

உள்நாட்டு மக்களுடன் ஒப்பிடும் பொது வெளிநாட்டார்கள் மத்தியில் அதிக நோயாளிகளைக் காணமுடிகின்றது. இதற்குக் காரணம் சீர்றற் வாழ்க்கை, தொழில் நிலைமகளே. பிரான்ஸைக்கு வரும் ஆபிரிக்கார்களில் பலர் தொரண்டு காலத்தினுள் காசநோயாராகி விடுகின்றனர். பிரிட்டனிலுள்ள இந்தியர்கள் மத்தியில் காசநோயாளர் ஆறு மடங்குகளாலும், பாகிஸ்தானியர்கள் மத்தியில் 30 மடங்குகளாலும் பெருகியுள்ளனர்.

சட்டவிரோதமான முறையில் வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. அய்க்ஸ்லெஸ்-பென்ஸ் என்ற பிரெஞ்சுக் கிராமத்தில் தையல் எந்திரங்களைக் கொண்டு செல்லும் லாரியோன்றினை நிறுத்திப்பார்த்தபோது, லாரியினுள் வியர்த்து விறுவிறுக்க 591 ஆபிரிக்கர்கள் முடங்கியிருக்கக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் யாவரும் பிரான்சிலுள்ள இருபதாம் நூற்றுண்டு ‘அடிமைவர்த்தக’ நிறுவனம் ஒன்றினால் வேலைகளுக்கு சேர்க்கப்பட்ட வர்கள். சட்ட விரோதமாகவரும் இத்தகையோருக்கு ஆபிரிக்காவிலிருந்து இத்தாலி மார்க்கமாக பிரான்ஸைக்கு வருவதற்கு முதல் மூன்றுமாத ஊதியம் வழங்கப்படுகின்றது.

இனவெறியைக் கிளப்பி விடுபவர்கள் யார்?

மேற்கு ஐரோப்பாவின் ஆனால் வட்டாரங்கள் உள்நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களின் பாலான இன்துவேஷத்தைக் கிளப்பி விடுகின்றன. இவ்வாரூன் கொள்கையானது தீவிர வலதுசாரி ஸ்தாபனங்கள் பேரினவாதப் பிரச்சார இயக்கத்தை நடாத்துவதற்குத் துணை செய்வதாக உள்ளது. 1970க்களில் பொதுச் சந்தை நாடுகளில் இவ்வாரூன் பிரச்சார இயக்கங்கள் பரவலாக நடைபெற்றன. பிரிட்டன், சூਬீடன், மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் இவ் வியக்கம் தேசிய ரீதியில் நடைபெற்றது.

பிரிட்டனில் 560 லட்சம் மக்களில் 20 லட்சம் பேர் வெளிநாட்டவர்கள். இங்கு இனவாதத்தால் ஏற்படும் பிரச்சினை அதி முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

பழமைவாதக் கட்சியினர் நீண்டகாலமாகவே வெள்ளையர்ஸ்ல்லாத வெளிநாட்டவர்களைப் பொறுத்து ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று, கோரி வந்தனர். பிரிட்டனிலுள்ள சிறுபான்மையினங்கள் அத்தனையும் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற பிறபோக்கு தீவிரவாதிகளின் கருத்துக்களுக்கு பல பழமைவாதிகள் ஆதரவு காட்டினர்.

பிரிட்டன், மேற்கு ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், சவிடஸர் லாந்து முதலான நாடுகளில் இனவாதம் தலைவரித்தாடுவதற்கு வெளி நாட்டாரின் வருகை மட்டும் காரணமல்ல. வேலையில்லாப் பிரச்சனை, வீடுமைப்பு வசதியின்மை. சீர்ற்ற சமூக சேவைகள்தான் இதற்கான உண்மையான காரணமாக இருந்த பொழுதிலும், இப்பிரச்சனைகளுக்கான முழுப் பழியும் வெளிநாட்டார் மீது சமத்தப்படுகின்றது.

உழைக்கும் மக்களின் சமூகத் தேவைகள் உதாசினப் படுத்தப்படுவதற்குக் காரணகர்த்தாக்களாக இருப்பவர்கள் லாப வேட்டையிலீடுபட்டுள்ள பெரு முதலாளிகளே. வெளி நாட்டவர்களின் வருகைக்கும்' கறுப்பர்களுக்கும் எதிரான கூச்சல்கள் யாவும் லாபம் பெருக்கும் முதலாளித்துவக் கொள்கையை மூடிமறைக்கும் பொருட்டே எழுப்பப்படுகின்றன. ஆனால் வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்கள் மீதான தாக்குதல் உழைக்கும் மக்கள் பலரினதும் உரிமைகளுக்கு எதிராகப் பிற்போக்குவாதிகள் தொடுத்துள்ள பெருந் தாக்குதலின் ஒரு பகுதியே ஆகும். 'பிரித்தானும்' பழைய ஏகா திபத்திய தந்திரோபாயத்தையும் இதில் காண முடிகின்றது.

உழைக்கும் மக்களின் ஐக்கியத்துக்காக

மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இனவாதத்துக்கு எதிராகவும், வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கும் சம உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் கோரி இடையரூது போராட்டம் நடத்துகின்றன. பெருமர்த்தகர்களின் நலன்களுக்குத் துணை செய்யும் குடிவரவுக் கொள்கையை அவை வன்மையாகக் கண்டுக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் நாட்டுக்கு நாடு குடிபெயர்வது முதலாளித்துவத் தன் முருக்கால் உருவாகிய ஒரு கோட்பாடு என்றே கம்யூனிஸ்டுகள் கருதுகின்றனர். ஆனால், அதே வேளையில், பாட்டாளிவர்க்க சர்வதேசியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒரு கூட்டு ஏகாதிபத்திய—எதிர்ப்பு முன்னணியை கட்டியெழுப்புவதற்கான வாய்ப்புகளும் உருவாகி வருகின்றன. எல்லா இனங்களையும் சார்ந்த தொழிலாளர்களின் நலன்கள் பொதுவானவை என்றாலும், வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான காட்டப்படும்பாகுபாடும் முழு உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கும் ஹானியை ஏற்படுத்துகின்றது என பொதுச் சந்தை நாடுகளிலுள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் மக்களுக்கு விளக்கி வருகின்றனர்.

பலவேறு இனங்களையும் சார்ந்த உழைக்கும் மக்களின் வர்க்க வழிப்பட்ட ஐக்கியப்பாட்டினதும், கூட்டு முயற்சி களினதும் அவசியத்தை மேற்கு ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்டுகள் வலியுறுத்துசின்றனர். வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர் அணியின் ஒரு அங்கமாகவே கம்யூனிஸ்டுகள் கருதுகின்றனர்.

தலைமைத் தபால் நிலையத்தில் செய்தப் பத்தி மாகப்
திவுசெய்யப்பட்டது

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்

இம் மாத சஞ்சிகையைப்
பெற பின்வரும் முகவரிக்கு
எழுதுங்கள்!

சோஷலிஸம் தத்துவமும் நடைமுறையும்
சோவியத் தூதரக தகவல் பிரிவு,
27, சேர் ஏர்னஸ்ட் டி சில்வா மாவத்த,
கொழும்பு-7.